Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

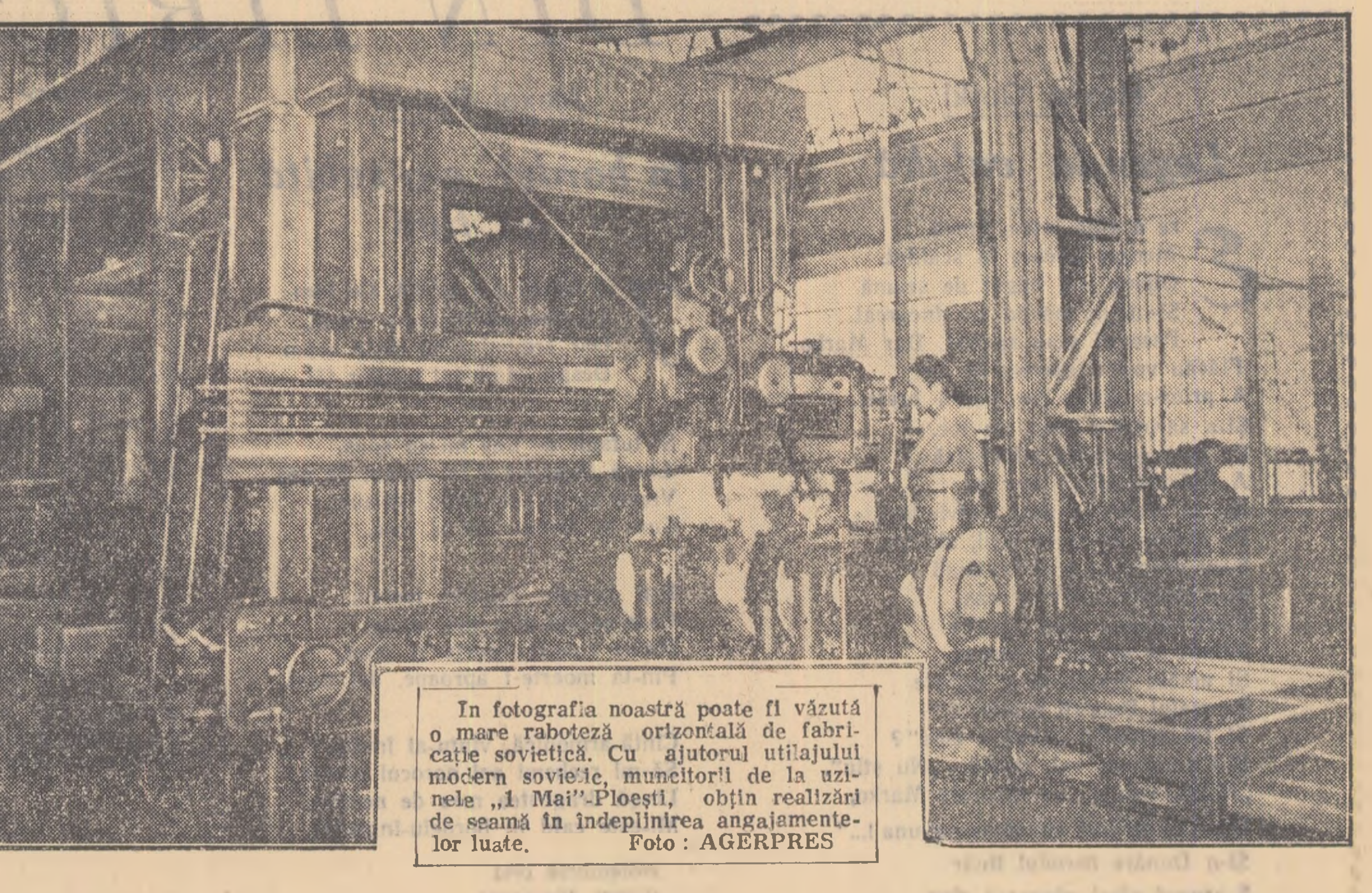
Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI. Seria II-a Nr. 2008 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 15 octombrie 1955

PARTIDULUI IUBIT — TOATE REALIZĂRILE NOASTRE

* * * *

Cu ajutorul tehnicii sovietice

In fotografia noastră poate fi văzută o mare raboteză orizontală de fabricație sovietică. Cu ajutorul utilajului modern sovietic, muncitorii de la uzinele „1 Mai"-Ploești, obțin realizări de seamă în îndeplinirea angajamentelor luate. Foto : AGERPRES

Obiective concrete în campania de toamnă

PE TOT INTINSUL PATRIEI se desfășoară cu intensitate muncile agricole de toamnă — recoltări, însămînțări, arături adînci, lucrări în livezi și vii. Anul acesta, campania de toamnă are un caracter deosebit de complex. Timpul nefavorabil a făcut să întîrzie maturizarea unor culturi — deci și recoltarea lor — ceea ce a dus la suprapunerea muncilor, la necesitatea de a executa recoltările în acelaș timp cu arăturile și însămînțările. In aceste condiții țăranii muncitori, lucrătorii din S.M.T. și gospodăriile de stat depun eforturi sporite pentru a recolta culturile tîrzii, de pe 4,5 milioane hectare, pentru a executa în cel mai scurt timp însămînțarea culturilor de toamnă pe 3,8 milioane hectare, pentru a pregăti prin arături adînci terenurile destinate însămînțărilor de primăvară, care însumează 4 milioane hectare.

Este cunoscut faptul că, în orice acțiune, succesul este garantat printr-o muncă politică bine organizată. Intîmpinarea celui de al II-lea Congres al partidului cu succese de seamă de către tineretul muncitor de pe ogoare, cere ca acum, în timpul campaniei de toamnă, munca politică să se intensifice în mod deosebit. Ea trebuie să urmărească încadrarea tuturor utemiștilor și tinerilor care muncesc pe ogoare în întrecerea socialistă și patriotică pentru terminarea la vreme a campaniei de toamnă, punînd în fața lor obiective specifice muncii tineretului, dorințelor și aspirațiilor sale.

Intîmpinînd cu entuziasm Congresul al II-lea al Partidului, tineretul muncitor de la sate este hotărît să dăruiască partidului iubit realizări deosebite, demne de evenimentul care se apropie. Ziarele au și adus de acum vești despre cei dintîi tractoriști din țară care au realizat anul acesta cîte 1.000 hantri, fără ca tractoarele lor să treacă prin reparații generale. Exemplul acestora arată limpede tuturor tinerilor mecanizatori care trebuie să fie obiectivul lor principal. Ingrijindu-și tractorul în mod exemplar, organizîndu-și bine munca prin aplicarea metodelor înaintate, executînd lucrări de înaltă calitate, fiecare tînăr mecanizator poate mări contribuția sa la succesul campaniei de toamnă, poate atinge un volum de lucrări de 1.000 hantri anual. Experiența fruntașilor dovedește că acest lucru este pe deplin posibil.

In campania de toamnă, tinerii țărani muncitori, colectiviști, întovărășiți și cu gospodării individuale sînt însuflețiți de dorința de a lupta în primele rînduri, sub conducerea încercată a comuniștilor, pentru folosirea deplină a fiecărei zile și ore bune de lucru, a fiecărui atelaj. In acest fel se poate asigura executarea tuturor lucrărilor — recoltat, însămînțat, arături adînci — în condiții bune. Este de asemenea bine ca organizațiile de bază U.T.M. din sate, din gospodăriile colective și întovărășiri să-și fixeze obiective concrete, precise pentru munca politică, cum ar fi de pildă: „executarea de arături adînci pe toate suprafețele destinate însămînțărilor de primăvară" și să mobilizeze întreg tineretul la întrecerea socialistă și patriotică pentru îndeplinirea acestor obiective. La sate, utemiștii și tinerii țărani muncitori pot grăbi terminarea lucrărilor organizînd echipe de tineret care, după exemplul tinerilor din Armășești, regiunea Ploești, să ajute familiile văduvelor, ale bătrînilor, ale celor aflați în stagiul militar etc. Utemiștii și tinerii țărani muncitori pot intra de asemenea în grupele de într-ajutorare organizate de sfaturile populare.

Un obiectiv central al muncii politice a organizațiilor de bază U.T.M. sătești este desigur aplicarea metodelor agrotehnice înaintate în campania de toamnă. Popularizînd metodele aplicate de fruntașii recoltelor bogate, agitatorii utemiști trebuie să îndemne pe toți țăranii muncitori — și în primul rînd pe cei tineri — să transporte gunoiul de grajd pe ogoare, să pună în pămînt numai sămînță aleasă, curățată și tratată, să folosească mașinile puse la dispoziție prin centrele de închiriat mașini și unelte de pe lîngă cooperative, să-și lucreze pămîntul — acolo unde este posibil — cu tractoarele și mașinile S.M.T.

Acum, în timpul recoltării culturilor tîrzii, organizațiile de bază U.T.M., agitatorii utemiști sînt datori să sprijine într-o măsură mai mare îndeplinirea planului de colectare a produselor agricole, lămurind pe fiecare tînăr, pe fiecare țăran muncitor de importanța predării în întregime a cotelor pentru întărirea economică a țării.

In podgorii a început culesul viilor, al căror rod este neobișnuit de bogat în acest an. Mulți tineri muncitori, elevi, studenți, funcționari, organizați în brigăzi și echipe, vin în ajutorul muncitorilor din gospodăriile de stat cu caracter viticol pentru strîngerea și vinificarea la timp a strugurilor. Antrenați în întrecere, muncind cu hărnicie, acești tineri aduc, alături de muncitorii din gospodăriile de stat un aport prețios la îndeplinirea sarcinilor campaniei. Se cuvine de aceea ca organizațiile U.T.M. să asigure buna organizare, din toate punctele de vedere, a muncii acestor tineri.

In acelaș timp, atît pentru tinerii muncitori din gospodăriile de stat vitipomicole, cît și pentru toți tinerii țărani muncitori este deosebit de importantă plantarea de noi livezi și vii pentru sporirea acestei mari bogății a țării noastre. Prin participarea sa la plantarea de noi livezi și vii, tineretul care muncește pe ogoare va aduce astfel o nouă realizare în cinstea celui de al II-lea Congres al Partidului.

Muncind cu străduință pentru îndeplinirea la vreme a sarcinilor din campania de toamnă, utemiștii și tinerii care muncesc pe ogoare își vor dovedi dragostea lor față de partid, atașamentul față de îndeplinirea obiectivelor pe care partidul le-a pus în fața lor, vor întîmpina cum se cuvine al II-lea Congres al P.M.R.

A apărut în limbile : rusă, romînă, franceză, germană, engleză și spaniolă

„Pentru pace trainică, pentru democrație populară !"

București. Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste și muncitorești

Nr. 41 (362)

Cuprinde :

Articol de fond : Lupta oamenilor muncii din țările capitaliste pentru revendicările lor arzătoare.

Jacques Duclos : Destinderea încordării internaționale și presiunea maselor populare.

Jerzy Tepicht : Infăptuirea principiilor planului cooperatist al lui Lenin în Polonia.

Ervin Hollos : Munca educativă în rîndurile tineretului ungar.

Fritz Baesel : Populația din Saar în luptă pentru drepturile ei naționale și democratice.

Dumitru Mircea : Lumină deasupra satului romînesc.

* * * *Spicuiri din presa comunistă* și *muncitorească :* Despre adepții falangiști ai „războiului rece". — Ziarul „Mundo obrero" — organ al Comitetului Central al Partidului Comunist din Spania.

Jan Marek : Note politice : Indărătul fațadei „unității atlantice".

De vînzare la toate librăriile, chioșcurile și debitele O.C.L.

Prețul 40 bani

10 ani de activitate a Institutului medico-farmaceutic din Timișoara

S-au împlinit 10 ani de la crearea Institutului medico-farmaceutic din Timișoara. Cu acest prilej, în ziua de 14 octombrie a avut loc la Timișoara o adunare festivă.

La adunarea festivă au participat tovarășii : dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R., dr. Al. Bulla, locțiitor al ministrului Sănătății, Mihai Munteanu, președintele Comitetului executiv al sfatului popular regional, Ioan Varadi, secretar al comitetului regional de partid, profesori, asistenți, precum și numeroși studenți.

Despre cei 10 ani de activitate rodnică a Institutului de medicină din Timișoara a vorbit tov. Henri Aubert, rector al Institutului, medic emerit al R.P.R.

In încheierea adunării festive a luat cuvîntul tov. dr. Petru Groza, care, subliniind grija permanentă a statului democrat-popular pentru dezvoltarea tuturor ramurilor științei în patria noastră, a urat corpului didactic și studenților Institutului noi succese în activitatea lor didactică și științifică, pentru ridicarea științelor medicale la nivelul sarcinilor construirii socialismului în R.P.R.

După amiază au început lucrările sesiunii științifice. (Agerpres)

Inițiativa tinerilor din Suceava

SUCEAVA (de la corespondentul nostru).

Cîte planuri nu-și fac tinerii pentru folosirea orelor libere ! Unii își propun să se plimbe, mulți își propun să meargă la club, alții să facă sport...

Tinerii din orașul Suceava, mobilizați de organizațiile U.T.M., au hotărît ca în cadrul „lunii curățeniei", să folosească o parte din timpul lor liber pentru a face orașul cît mai frumos.

Secretarii organizațiilor de bază U.T.M. din orașul Suceava au hotărît să antreneze în cadrul lunii curățeniei cît mai mulți tineri la munca voluntară pentru înfrumusețarea orașului.

De cîteva zile, tinerii din organizațiile de bază U.T.M. au început amenajarea unei piețe. De asemenea, pe străzile orașului și pe șoselele din împrejurimi, pe o distanță de 9 km. vor fi sădiți pomi. Cine cunoaște Suceava știe că în jurul orașului există multe terenuri degradate. Pe aceste terenuri, tinerii din oraș vor face gropi și vor sădi un număr însemnat de puieți.

— Ar fi necesar și un parc al tineretului — și-au zis tinerii. Și acesta se va amenaja pe strada Zamca. Munca a și început. Tinerii din orașul Suceava sînt hotărîți să ducă la îndeplinire tot ce și-au propus pentru înfrumusețarea orașului. Peste 2265 de tineri care vor participa la muncă voluntară vor realiza cu siguranță lucrările propuse.

O nouă fabrică

CLUJ (de la corespondentul nostru). — N-au trecut decît două săptămîni de cînd în cartierul Hoșdath din Cluj a intrat în funcțiune o fabrică de ulei și, în apropierea ei, trustul regional de construcții a terminat și pus în funcțiune o nouă fabrică : fabrica de biscuiți „Ardealul". Această fabrică este o construcție modernă, înzestrată cu utilaje și mașini de o înaltă productivitate, realizate de întreprinderea locală industrială din Cluj. Procesul de producție al fabricii „Ardealul" este automatizat. Muncitorilor li s-a asigurat condiții igienice prin construirea unor băi și spălătoare ; protecția muncii este de asemenea asigurată.

Ținta : două planuri anuale

ARAD (de la corespondentul nostru). — Rezultatele obținute de către brigada a 6-a de tractoriști de la S.M.T. Sînnicolaul mare, condusă de Eroul Muncii Socialiste, Vasile Voichiță, a îndemnat pe mulți mecanizatori din regiunea Arad să lupte mai dîrz pentru depășirea planului de producție. Brigada I de tractoriști de la S.M.T. Aradul nou, condusă de tînărul Ardeleanu Victor, a trimis o scrisoare lui Vasile Voichiță prin care îl cheamă la întrecere. Zilele acestea, Vasile Voichiță a trimis brigăzii lui Ardeleanu scrisoarea de răspuns în care spune, printre altele : „Primim chemarea la întrecere, pe care vrem s-o închinăm Congresului al II-lea al partidului. La punctele arătate, noi mai propunem unul : economii de 1500 kg. carburanți". Acest răspuns a făcut ca brigada de tractoare I.A.R. condusă de Ardeleanu să-și intensifice și mai mult eforturile. Tractoriștii acestei brigăzi s-au angajat să efectueze două planuri în campania de toamnă și să lupte pentru a lucra 1000 de hantri cu fiecare tractor I.A.R. Pînă acum, Nedin Matei a realizat 685,51 hantri. Lui i-au mai rămas 12,55 hantri pînă la terminarea celui de al doilea plan anual cu tractorul său I.A.R., iar tractoristului Samoilă Cervinski 38,47 hantri. Realizările brigăzii I de tractoare I.A.R. se datoresc și cuplajelor de mașini pe care le-a folosit în toate campaniile agricole. Astfel, în vară ei au lucrat cu două cuplaje de cîte două secerători-legători la un tractor I.A.R. iar acum, în campania de toamnă, cu două cuplaje de cîte trei semănători mici la un tractor, un cuplaj de o semănătoare I.A.R.-511, cu două semănători mici și două cuplaje de cîte șase baterii de discuri și 6 cîmpuri de grapă la tractor.

Angajamentele tinerilor din Oradea

ORADEA (de la redacția ziarului „Crișana"). — Apropierea celui de-al doilea Congres al P.M.R. a însuflețit în muncă colectivul de muncitori și tehnicieni din toate întreprinderile și cooperativele meșteșugărești ale regiunii Oradea. Pentru a întîmpina acest eveniment cu noi succese în producție, în aceste zile au loc adunări pe întreprinderi și secții, unde muncitorii și tehnicienii se angajează să sporească realizările lor.

O astfel de adunare a avut loc în cursul zilei de 12 octombrie la IPROFIL „Bihorul" din Oradea. Aici, adunarea a hotărît ca planul de producție pe 1955 să fie realizat pînă la 23 decembrie, data deschiderii Congresului. Secretarul organizației de bază U.T.M., a arătat hotărîrea tinerilor de a forma, pe lîngă celelalte brigăzi de tineret existente, încă 10 brigăzi la secțiile de prelucrare a butoaielor și a lăzilor pentru fructe.

Angajamente frumoase au fost luate și de către tinerii din secția de forjă, a tineretului de la întreprinderea de mașini-unelte „Infrățirea", care și-au propus să depășească zilnic planul secției cu 5 la sută și să mărească productivitatea muncii cu 0,4 la sută față de cea planificată.

Asemenea adunări s-au mai ținut și la secția tineretului a fabricii de încălțăminte „Solidaritatea". Tinerii de aici s-au angajat să obțină o economie de 1.500 decimetri pătrați de piele.

Intr-o adunare la una din minele bazinului Sărmășag, brigada de tineri mineri condusă de brigadierul utemist Petru Rechișeanu II, s-a angajat să dea peste planul zilnic cîte 4 tone de cărbune.

Realizări din primele zile

SIBIU (de la corespondentul nostru). — Acum cîteva zile, la uzinele „Independența" din Sibiu a avut loc o adunare la care au participat muncitorii, tehnicienii și inginerii tineri și vîrstnici din toate sectoarele. Lozinca „Să întîmpinăm cu noi succese în muncă cel de-al doilea Congres al partidului", a antrenat întregul colectiv la lupta pentru noi realizări.

Au fost luate angajamente prețioase. Astfel s-a stabilit ca planul producției globale pe anul 1955 să fie depășit cu 50 la sută, ceea ce înseamnă că la 23 decembrie a.c. întreprinderea va da produse în contul lui 4 iunie 1956. Totodată se vor realiza economii de materiale în valoare de 6.640.000 lei, iar prețul de cost va fi redus cu 4 la sută. In acelaşi timp, muncitorii de aici vor construi pentru prima oară în țară o serie de noi tipuri de utilaje : presă de cărămizi pentru industria materialelor refractare, mașini pentru industria de vinificație, conserve, zahăr, hîrtie, pentru industria chimică etc.

Incă din primele zile cele 15 brigăzi de tineret au început să desfășoare o vie întrecere. La drapelul de brigadă fruntașă pe care îl deține acum brigada condusă de Ilie Mărgineanu au început să fie tot mai mulți candidați.

Utemistul Ion Cristian, aplicînd metodele sovietice Bîkov, Bortkevici și Kolesov, și organizîndu-și bine locul de muncă a reușit să obțină succese de seamă. El vrea ca, în cinstea evenimentului important ce se apropie, să întreacă realizările din luna septembrie.

Cei 12 tineri strungari ai brigăzii din care face parte utemistul Ion Cristian, îi urmează exemplul. De aceea graficul brigăzii arată tot mai mari realizări.

Ion Cristian a dat în prima decadă a lunii octombrie două norme, iar Ion Neamțu este și el pe aproape.

Intrecerea cuprinde pe toți tinerii. Chiar și utemista Tereza Baika, care abia anul trecut a terminat școala profesională, a ajuns să realizeze cîte o normă și jumătate pe zi.

Puterea exemplului personal

PITEȘTI (de la corespondentul nostru). — Pînă de curînd, în unele gospodării de stat din regiunea Pitești printre care Clucereasa, Sîmburești și altele, însămînțările erau mult rămase în urmă. Convocarea celui de al doilea Congres al Partidului a însuflețit însă nespus de mult munca colectivelor de muncitori, tehnicieni și ingineri din această gospodărie. Terminarea în scurt timp a însămînțărilor de toamnă este unul din angajamentele pe care ei și le-au luat în cinstea Congresului.

La gospodăriile de stat Sîmburești și Clucereasa a fost acordată o mai mare atenție întrecerii tractoriștilor și folosirii întregului utilaj agricol pentru grăbirea însămînțărilor. Măsurile luate au dat posibilitatea muncitorilor din aceste gospodării să depășească cu 15-20 la sută viteza zilnică planificată. In ziua de 10 octombrie conducerile acestor gospodării au raportat trustului regional G.A.S. că angajamentul luat în cinstea Congresului Partidului a fost îndeplinit cu cinci zile înainte de termen.

Și tractoriștii gospodăriei de stat Piatra Olt muncesc cu multă însuflețire pentru terminarea însămînțărilor. Pînă la 6 octombrie în gospodărie se însămînțaseră numai 250 hectare. Acest lucru n-a mulțumit pe tractoriștii utemiști din gospodărie, printre care se numără Mircea Popescu, Gheorghe Brădosu și Ion Bobiceanu. Ei au hotărît ca, prin exemplul personal, să mobilizeze și pe ceilalți tractoriști la intensificarea muncii pentru terminarea însămînțărilor. Și au reușit. In trei zile, numărul hectarelor arate și însămînțate a crescut la 550.

Scrisoare din R. Cehoslovacă

O VIAȚĂ SIMPLĂ

★ *Părinții l-au murit tocmai cînd Josek Domin împlinea nouăsprezece ani. Ambii au murit aproape în acelaşi timp. Josek a rămas locuind într-o colibă, cu patru hectare de pămînt și o bunică de optzeci de ani. Cine va lucra pămîntul, cine va îngriji de animale, de păsări, de porci, cine va face curățenie, va spăla, va găti, insfîrșit cine va cîrpi rufele? Joska a trebuit deci să se însoare mai înainte de a trece timpul obișnuit de doliu. Cu Maria era în vorbă de peste doi ani și la douăzeci de ani, ca fiecare, Joska trebuia să devină soldat. Bineînțeles l-a luat în armată deoarece era ca un brad de înalt și frumos, iar în timp ce făcea serviciul militar, Maria avea grijă de gospodărie și de bunică.*

Aceștia au fost ani grei, chiar foarte grei. Nici Joska și nici Maria nu-și amintesc acum de ei cu plăcere. In sfîrșit s-a terminat războiul, fasciștii au fost izgoniți cu ajutorul Armatei Sovietice, dar munca a rămas, aceeaşi muncă, ca și înainte cu cinci ani, ca și acum cincizeci de ani. Nu sufereau de foame; Joska și-a cumpărat și o armonică cromatică, amîndoi și-au economisit chiar și ceva bani.

A început însă în curînd să se vorbească și la Kucera de cooperative agricole de producție. Soții Domin nu s-au speriat. Dimpotrivă chiar din momentul cînd au auzit pe soldații sovietici vorbind despre colhozuri, ei s-au interesat de tot ce era în legătură cu lucrarea în comun a pămîntului. Și îndeosebi Joska; se vedea de acum pe cîmpurile largi. A învățat să conducă tractorul încă cu mult înainte de a se fi înființat cooperativa și înainte ca aceasta să-și fi cumpărat chiar tractorul.

In august 1952 țăranii muncitori au arat la Kucera haturile și în mai 1953 au adunat animalele de muncă pentru a le băga în grajdurile comune ale cooperativei. S-a construit o spălătorie și cotețe pentru păsări și s-a amenajat o crescătorie specială pentru porci. Soții Domin au avut peste o mie unități de muncă și au primit în afară de produse în natură, aproape douăzeci de mii de coroane. Fără să exagerez, locuința lor arată astăzi ca o vilă. Și-au cumpărat o motocicletă Jawa 250, și-au adunat acum și bani pentru un automobil. Josek are acum treizeci de ani, iar Maria douăzeci și șapte; au și două fetițe. Marușca de cinci ani și Hanicka de un an.

Maria se ocupă în cooperativă de creșterea păsărilor. Ea pregătește hrana lor, schimbă apa pentru pui, spală jghiaburile și curăță bețele pe care stau găinile. Vorbind despre ea, Maria spune totul, parcă n-ar exista nimic deosebit în viața ei, ca și cînd o mie de unități de lucru ar putea fi muncite în joacă de către fiecare familie. Vorbește ca și cum chiar înființarea însăși a cooperativei ar fi fost un lucru simplu și foarte ușor.

. . . .

Satele din sudul Cehiei și în special satele din apropierea orașului Tabor, această cheie și cetate a husiților, au fost subjugate după lupta de la Muntele Alb (Bilà Hora) de către nobilimea străină (Prinții Schwarzenberg) și de către mînăstiri. In Milevsk, în acest mic orășel de pe linia ferată Tabor-Pisek, în apropiere de Kucera, erau aproximativ trei sute de călugări. Pînă la sfîrșitul celui de-al doilea război mondial nu a existat în regiunea Milevsk nici o școală medie sau de specialitate. Numai copiii de chiaburi și de boieri aveau posibilitatea să studieze înainte. Nu exista pe aceste meleaguri nici un atelier mai mare și nici o fabrică. Oamenii din satele din jurul orașului Milevsk își căutau hrana în lumea largă, uneori, înainte de primul război mondial, emigrînd pînă în America.

Și deodată la Kucera se înființează o cooperativă. Țăranul sărac, zilierul, meseriașul, toți cei care ani de-a rîndul au muncit atît de obidiți pe ogoarele moșierilor, pe cîmpurile mînăstirii sau cele ale chiaburilor puteau să devină acum liberi. Ușor vor fi învinse greutățile? Dimpotrivă. Membrii comitetelor de pregătire au primit multe scrisori anonime de amenințare iar unul dintre ei, tovarășul Mandik din Koubalovy, a fost omorît de chiaburi.

Dar cooperativa a crescut totuși.

In acest an Maria a primit în crescătoria de păsări două sute de pui. Era frig, iar puii obișnuiți cu căldura din clocitoare tremurau. Desigur, a spus președintele, unii dintre ei vor muri. Nu se poate face nimic, căci întotdeauna puii mor cînd e frig. Dar Maria n-a fost mulțumită cu acest răspuns. Joska, care lucrează în cooperativă ca tractorist, a adus și a instalat o sobă, a construit un coș, a montat lămpi de încălzire și împreună ei au acoperit podeaua de beton cu scînduri. Au completat rațiile normale de hrană cu carne bine fiartă. Acum doi ani și anul trecut, cînd Maria nu lucra încă la crescătoria de păsări, cooperativa a pierdut aproape jumătate din pui. Era destul de grav!

— Noi, spuneau soții Domin, nu vrem să pierdem nici o treime și nici măcar 20 la sută din puișori.

Combustibilul îl aduceau din rezervele lor reduse dar nu au cedat. A trecut o lună și nu a pierit încă nici un pui. Luna martie a fost deosebit de friguroasă. La fel și aprilie. Din pui au crescut acum mici găinușe și cocoșei mîndri. Și numărul lor este de o sută nouăzeci și nouă! Intr-adevăr după trei luni și jumătate în care gerul a atins chiar și 30 grade sub zero și cînd încă în aprilie a nins, cooperativa agricolă de producție din Kucera a pierdut un singur pui; acesta a fost strivit într-un colț tăios.

— Pe viitor, a spus Maria, colțurile vor trebui rotunjite și apoi vom vedea...

Iată un rezultat cu totul neobișnuit. Maria spune însă mereu că acesta nu-i un lucru grozav, iar Joska spune numai: asta nu-i nimic!

Eu vă scriu însă dragi prieteni din Rominia aceste rînduri; aș fi foarte mulțumit dacă v-ați gîndi împreună cu mine, că în satele din R. Cehoslovacă ca și în întreaga Republică există mii și zeci de mii de asemenea tineri simpli, entuziaști și îndemînatici.

Aceștia reprezintă într-adevăr o garanție pentru mersul nostru înainte pe drumul construirii socialismului, o garanție pentru pace.

JAN KLOBOUCNIK

LITERATURĂ-ARTĂ

DIN LIRICA SOVIETICA

In plin război civil, in timpul înfăptuirii eroice a măreţelor planuri cincinale, în anii grei ai Marelui Război pentru Apărarea Patriei sau in ultimii 10 ani de muncă încordată, paşnică pentru trecerea treptată spre comunism, poezia lirică sovietică a însufleţit, cu o uriaşă forţă activă, milioane şi milioane de cetăţeni ai Ţării Socialismului. Nu a trecut nici un eveniment cît de cît însemnat din istoria ultimelor 3-4 decenii fără să-şi găsească oglindirea artistică în lirica sovietică.

Pe drumul deschis de Vladimir Maiacovski, o vastă pleiadă de poeţi talentaţi devotaţi cu trup şi suflet cauzei partidului lui Lenin, au reflectat şi continuă să reflecte bogata viaţă sufletească a oamenilor liberi. „Şi mulţi, şi buni, şi diferiţi" — aşa cum îi vroia autorul „Poemului lui Octombrie", poeţii sovietici crează versuri al căror răsunet trece, an de an, tot mai departe peste hotarele patriei lor, ca un vibrant mesaj al păcii şi prieteniei între popoare.

In această pagină publicăm cîteva poezii de la „Legenda valahă" scrisă de Gorki încă înainte de Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, pînă la versuri scrise de poeţii sovietici în ultimii ani.

Maxim Gorki

Legendă valahă

Era o zînă într-o luncă,
Mergea adesea la scăldat.
Odată, n-a băgat de seamă
Şi-ntr-un năvod s-a încurcat.
Pescarii s-au speriat. Dar Marko,
Flăcău voinic, sperios de foc,
A prins-o strîns pe zînă-n braţe,
Şi-a sărutat-o lung, cu foc.
Ca pe-o crenguţă mlădioasă
A îndoit-o blînd. Dar ea
Nu se zbătea ci doar, privindu-l
Pe Marko drept în ochi, zîmbea.
S-au drăgostit o zi întreagă
Şi-n dulcele-nserării ceas,
Pieri voioasa zînă. Marko
Mîhnit şi singur a rămas.
Şi umblă Marko zi şi noapte
Pe malul Dunării pustiu
Şi tot întreabă „Unde-i zîna"?
Şi-i spune-un val, rîzînd: „Nu ştiu".
„Minţi, valule! — răcneşte Marko,
Doar tu te joci cu dînsa-ntr-una!..."
Şi-n Dunăre nerodul tînăr
S-aruncă să-şi găsească zîna.
In Dunăre se scaldă zîna
Şi-acum, cînd Marko nu mai este.
Dar pînă azi vorbeşte-un cîntec
Despre ciudata lui poveste.
. . . .
Voi însă veţi trăi pe lume
Ca viermii fără ochi, greoi.
Nici o poveste, nici un cîntec
N-o să vorbească despre voi!

In romîneşte de AL. PHILIPPIDE

Demian Bednîi

Lăstarul

Fabulă

Cu vreo cinci ani mai înainte,
Intins pe pernele trăsurii,
Un moşier îşi lua plimbarea
Trecînd sub bolţile pădurii;
Pe capră, conducînd rădvanul,
Sta ţanţoş Filca năzdrăvanul.
— Ia uite ce-au crescut, minune! Şi nu demult
era pustiu!
Se desfăta privind boierul la lăstărişul des
şi viu —
Hm! Ce spui Filca? bun lăstar?
Ce mai nuiele... frumuseţe! Să luăm şi noi
un braţ ce zici?
Pentru astîmpărat mujici
De-or cuteza vreo poznă iar!
— Mda... vezi... nuiele... spuse Filca trăgînd cu
ochiul înapoi —
Lăstar a-ntîia, se-nţelege,
Nuiele... mda... lăstar de soi.
De-or mai sălta un pic, încolo, să vezi ce
zdravene ciomege!

*

Care-i morala? Ce-ntrebare!
Anii treceau, treceau... Vezi bine, lăstarul
a crescut mai mare.

17 mai, 1918.

In romîneşte de GEO DUMITRESCU

Serghei Esenin

*
* *

Potolită-i rana dinainte.
Viaţa n-o mai trec lîngă stacan.
Inima mi-o ogoiesc, cuminte,
Intr-o ceaihana din Teheran.

Negustorul vrînd să-şi proslăvească
Prăvălia-n faţa unui rus,
Nu vin vechi, nu votcă bătrînească,
Roşu ceai bătrînul mi-a adus.

Toarnă-mi deci, jupîne — cu măsură.
Trandafirii înfloresc deplin.
Doi ochi astăzi semne îmi făcură,
Vălul negru-nlăturînd puţin.

Fetele-n Rusia nu cu cnutul,
Nu în lanţ le ţinem, ca pe cîini,
Nu pe bani le învăţăm sărutul,
Cu bătăi, sau cu pumnalu-n mîini.

...Dar acestei fete mlădioase,
Care poartă soare pe obraz,
Am să-i dărui şaluri de mătase
Şi covoare scumpe de Şiraz.

N-o să mint, jupîne, niciodată.
Ceaiul tare-l beau pînă la fund!
Pentru mine pot răspunde-ndată —
Pentru tine nu pot să răspund.

Către uşă văzul nu te-ndemne!
Tot mai ştiu o poartă spre grădini.
Nu-n zadar doi ochi mi-au făcut semne.
Vălul negru-nlăturînd puţin.

1924

In romîneşte de VICTOR TULBURE

Alexei Surkov

In bordei e-o sobiţă cu fum

In bordei e-o sobiţă. Cu fum
Lăcrimează răşina-n văpăi.
Dar armonica-mi cîntă acum
Despre zîmbetul ochilor tăi.

Şi tufanii de tine mi-au spus,
Lîngă Moscova-n în cîmpul de nea.
Vreau ca tu, de acolo, să-auzi,
Cum se tînguie inima mea.

Eşti departe, departe, mereu,
Cade-omătu-ntre noi, uriaş.
Pîn-la tine-i departe şi greu,
Pîn-la moarte-i aproape, doi paşi.

Cîntă-armonică, vîntu-ai învins!
Să-mi rechemi azi norocul plecat!
Lîngă dragostea mea de nestins,
Mi-este cald în bordeiu-îngheţat.

Noiembrie 1941
(Lîngă Moscova)

In romîneşte de MIHU DRAGOMIR

Ilya Ehrenburg

*
* *

Din stei, de parcă-ar cere moarte,
Şuvoiu-n hău îşi face vînt,
Zvîrlind cerniţii brazi de-o-parte
Şi-n joacă bolovani cărînd.
Mai iute! Zile, nopţi cu lună,
Strein de-al păcii grai şi frîu,
Ameninţă-ndărătnic, tună...
Aşa se naşte orice rîu,
Ca-n urmă, unda-i potolită,
Să joace-o lotcă de pescar,
Ba oglindind cîte-o răchită,
Ba visul turlei, secular.
Şi veacul nostru-o da de capăt
Printre meleaguri albăstrii,
Pe unde grădinarul sapă
Şi mama leagănă copii,
Pe unde lungă-i ziua calmă
Şi inima s-a potolit,
Şi unde boabe ia din palmă
Un gingaş porumbel, trudit.

1939

In romîneşte de VLADIMIR COLIN

Musa Djalil

Iubitei

Vor trece ani, scrisori nu vei primi,
Mi se va şterge urma într-o zi.
Pămînt va creşte poate peste ea,
Şi bălării peste cărarea mea.

Poate că-n vis tot voi veni odat',
Poate voi fi în negru îmbrăcat.
Spăla-va vremea peste amintire,
Peste sărutul de la despărţire.

Aşa povara aşteptării grea
O să te istovească de-o putea.
Şi o să spună-n faţa ta, deschis:
„El nu mai e", „aşa i-a fost lui scris..."

Iubirea ta pleca-va-ntr-un tîrziu.
Nimic în suflet nu-mi va mai rămîne.
Va trebui şi eu să plec ca mîine,
In amintirea ta să nu mai fiu.

Abia atunci cînd voi pleca de tot
Din viaţa ta, abia atunci prevăd
Cu moartea dîrz să lupt n-o să mai pot,
Şi nu mă va lăsa să te mai văd.

Cît timp m-ai aşteptat mi-a fost uşor,
Şi moartea nu-ndrăznise să mă ia.
Ca talismanul unui vrăjitor
In lupte m-a păzit iubirea ta.

Cuvîntul „voi lupta" eu nici în gînd
Chiar de-am căzut, nu l-am trădat
vreodat'.
De-aş fi venit acasă ne-nvingînd
De bună seamă nu m-ai fi iertat.

E drumul soldăţesc întortochiat.
Iubeşte-mă şi-o să mă-ntorc odat'.
Iubirea ta ce-o am acum zălog,
Mă va feri de apă şi de foc.

In romîneşte de ŞTEFAN BITAN

Andrei Malîşko

Recolta

Trece-n cîmp, de-a lung de-a latul,
Unduieşte luminat,
Sunătorul, înspicatul,
Rod de aur, rod bogat.

Iar deasupra-n şir aleargă
Nori, ca pînzele pe val,
Peste-ntinderea cea largă
A colhoznicului lan.

Vîntuleţul cald adie
Şi în grîie, şi-n otavă.
Cîntă mîndra ciocîrlie
De răsună pînă-n slavă.

Trec tractoarele de-a-valma,
Cai gonesc, de nu-i atîi,
Boabe strălucesc în palma
Brigadierei grijulii

Tinere sclipesc, curate,
Parcă aur ai turna,
Boabe pline, nestemate,
Munca sa, iubirea sa.

Clocotind de bucurie,
Cheamă oaspeţi, din vecini,
Pe cînd bolta arămie
Amurgeşte-n înălţimi.

1948

In romîneşte de MARIA BANUŞ

Gheorghi Leonidze

Ingerul din frescă

Contemplam imaginea slăvită,
Prinsă-n zidul vechiului altar.
Despre fresca gingaş zugrăvită
Lămuriri ne da o fată, rar.

Lăuda, la îngerul ce suie,
Aripile, ochii lui cei vii.
Mîna fetei aerul mîngîie
Arătînd albastrele tării.

Nu ştiu cum, atunci privesc deodată
Parcă-ntîia oară — şi compar
Ingerul din cadra lui, cu fata,
Şi cu mine, omul fără har.

Se-auzea Kurà vuind în vale,
Soarele-n perete se oprea.
Lîngă fata cea cu glasul moale,
Ingerul, încet-încet, pălea...

In romîneşte de MIHNEA GHEORGHIU

Mihail Isakovski

Cîntec de fată

In zadar, în zadar te frămînţi,
Gîndul tău nu la mine să stea,
Iar prin sat, sub fereastra-mi
cînd treci,
Inăuntru tu nu mai căta.

Şi nici poza în dar să nu-mi dai,
Şi azi nici bileţele să-mi scrii —
Or fi ochii albaştri frumoşi
Insă mie mi-s dragi cei căprii.

Aşa fel este dragostea mea,
Că ea nu va sfîrşi niciodat'!
Va veni el cîndva de pe front
Şi în cale-mi va sta pe-nserat.

Lung la inima mea am să-l strîng,
Dornic, strînge-l-voi tare, fierbinte,
Şi în seara aceea-am să-i spun,
Tot ce-a fost scris cu mult înainte.

Iar pe tine, un lucru te rog,
Incetează-a mă tot încerca;
Eu la nuntă cu drag te-oi pofti,
Insă altceva nu aştepta.

1944

In romîneşte de MARIA BANUŞ

Pavlo Tîcina

O singură familie

Eu ocolesc străine ape-albastre,
Vreun vad mai mic de rîu,
vreun eleşteu,
Căci înfrăţirea neamurilor noastre
Mi-apare ca un mîndru curcubeu.

Acolo urcă-n zborul ei: pe creştet,
Să strîngă-n pieptu-i larg suflare-adîncă,
Şi de loveşti în inimă cu-un tunet
Alt tunet îţi răspunde-atunci, din stîncă.

Sfărîmă depărtarea, umple cerul —
Şi-ntinerind noi trecem înainte:
O punte de oţel e curcubeul
Spre inima popoarelor, fierbinte.

Şi iată: eşti un tunet ne-ntrerupt
Cu scăpărări de fulger luminat.
De parcă te-ai plecat şi ai băut
Din apa rece de izvor curat.

Ah, ai sorbit şi îţi ridici privirea,
Dar iar te-apleci asupra apei line
Şi-i afli limbii tale înrudirea
In miezu-adînc al unei limbi străine.

Mai dulce e aci-n străfundul lui
Şi mai uşor ţi-e parcă să-l dezlegi.
Deşi e altfel vorba cînd o spui,
E-n ea urzeala vieţii noastre-ntregi.

Asemeni unui arc ce-n mînă-l ai
Şi-l îndoieşti — cuvîntul se mlădie
Şi dintr-odată vorba ăstui grai
In limba ta ţîşneşte, clară, vie.

Nu-i doar un grai bătrîn, un sunet sterp,
Nu-s sloiuri plutitoare de cuvinte:
Răsună munca, zbuciumul întreg
Al neamurilor noastre înfrăţite.

Răsună freamăt de păduri, credinţa
In fericirea ce-şi deschide drum,
Unirea-n faptă, sîngele, voinţa
Din vremurile vechi şi pînă-acum.

Cuvîntului străin să-i fii solia
In graiul nostru fără-asemănare,
Zideşte-l şi pe el la temelia
Victoriilor clasei muncitoare.

1936.

In romîneşte de VIRGIL TEODORESCU

Stepan Scipaciov

Cuvînt de închinare

Cine varsă vin pe masă?
Las' să curgă, de-aia-i vinul...
Din stejar e masa-n casă.
Curgă pînă-n zori pelinul.
Beau pentru copacul care
Veacuri numără-n dumbravă.
Pentru tine, beau, tîmplare.
Pentru-a mîinii tale, slavă.
Oare nu-s în drept, mîndria
Să-mi tresalte, să-nconjoare.
Pe acei ce sapă via?
Să-i cinstim, ciocnind pahare!
Nu-i nici truda lor uşoară.
Cîtă grijă, cîtă samă!
Vinul bun e o comoară:
Zace ani fierbînd prin cramă.
Sîntem trei cu toţii, iată,
Nu-i beat nimeni, strîmb să cate:
Munca ta sticlar, curată,
A n-o pomeni, se poate?
Ca zăpada-i faţa mesei,
Răcoroasă, -o simţi sub mînă:
Ţesătoarea noastră-o ţese,
Patruzeci războaie mînă.
Pîini de grîu şi de secară,
Ca pe tăvi să stea-n pridvoare,
Oameni harnici pînă-n vară
Glodu-l bat şi ard pe-ogoare.
Chiar şi noi sîntem — încalte —
Din aceeaşi piţă-aleasă
Numai cel trîndav nu-şi caute
Printre noi, un loc la masă.

1947

In romîneşte de MIHAIL COSMA

20 de ani de la moartea lui C. Nottara

Maestrul

V. Maximilian
artist al poporului din R.P.R

Pe vremea cînd eram elev al Conservatorului din Bucureşti, nu exista decît o singură catedră de artă dramatică pentru băieţi şi un singur „Maestru". Cel dintîi care a meritat să i se dea acest titlu a fost artistul, directorul de scenă şi profesorul Constantin I. Nottara.

Acei care i-au fost elevi, care l-au văzut jucînd, sau au avut fericirea să fi jucat sub direcţia lui de scenă, şi-au putut da seama ce însemnează însuşirile care fac faima marilor slujitori ai artei dramatice.

Pe viforul cel mai mare, înainte să se fi făcut pîrtii prin troienele de zăpadă, maestrul venea pe jos şi la 8 dimineaţa intra în clasă. Işi scotea cele două perechi de mănuşi de piele ce îi acopereau mîinile atît de expresive, îşi păstra paltonul pe umăr, se uita de jur împrejur decepţionat de goliciunea clasei şi, după o dojană la adresa întîrziaţilor, îşi începea cursul din anul I cu lecţia de versuri la care ţinea foarte mult şi pe care o socotea cel mai bun şi mai frumos drum spre o adevărată artă dramatică.

Prima observaţie pe care o făcea elevului privea ţinuta: Nu sta răscrăcărat!", „Du un picior înainte şi unul înapoi pe care să te sprijini!", „Mîinile le ţii de-a lungul trupului!". „Anunţă titlul cu culoarea cuvenită unei poezii serioase sau comice, fără să exagerezi această nuanţă!". După aceea trecea la analiza interpretării: „Ce fel de poezie este aceasta? Patriotică? Nu văd aceasta la d-ta! Fă-mă să te cred! Prea multă voce şi prea puţină convingere. Incearcă să faci invers".

Pentru examenul anului I preparam o anecdotă în versuri. Eram încîntat de mine, încurajat de zîmbetul maestrului. Adăogam mereu cîte o nouă intonaţie în vorbirea personajelor din anecdotă. Mi-am îngăduit la o lecţie, cu de la mine putere, să fac din soacra colonelului „o babă fără dinţi". Maestrul a făcut haz, dar după ce am terminat de zis anecdota, îmi spuse: „E cam mult ce faci, Maximilian. Pune dinţi soacrei că-i mai frumos". De multe ori în cariera mea mi-au răsunat în urechi cuvintele acestea. Mă ruşinam şi căutam să rămîn în linia artistică a rolului.

Maestrul nu mărginea învăţămîntul la a pregăti pe un elev cum să recite o poezie sau cum să joace o scenă. El ne recomanda pentru pregătirea unui rol, muncă şi dragoste pentru artă, pentru scenă. Ne atrăgea atenţia asupra greutăţilor acestei profesiuni şi ne vorbea despre sacrificiile care ni se cereau dacă urmăm acest drum. Pildele şi poveţele maestrului nostru au fost precepte de pe urma cărora elevii săi au putut trage mari foloase.

Ca director de scenă, maestrul constituia pentru noi un exemplu prin puterea sa de muncă, respectul pentru meserie, dragostea sa de frumos. E cunoscut acel: „Se reia", pe care îl auzeam de zeci de ori la repetiţiile cu C. Nottara.

Pildă de profesor, de director de scenă şi de actor, maestrul — pe scenă şi la şcoală — a fost în permanenţă un învăţător al tineretului. Un gest, o privire a maestrului erau uneori atît de elocvente încît luminau sensul unor replici întregi ale autorului. Imi amintesc de interpretarea pe care o dădea Nottara scenei cînd Scarpia o chinuie pe Tosca, punîndu-şi încet şi rar bucăţele de zahăr în cafea, sau de jocul impertinent cu brăţara învîrtită în jurul degetului, în scena cu Regina din „Ruy Blas".

Cu cîtă bestialitate, în rolul lui Wurm, o privea pe Luiza în „Intrigă şi Iubire" şi cu ce ochi urmărea mişcările regelui din Hamlet în scena spectacolului de teatru de la palatul Elsinore. In „Oedip rege", îngrozea pe spectatori cu mersul lui de orb, prin care îşi căuta ispăşirea incestului săvîrşit; la fel ne cuprindea groaza cînd în Frantz Moor din „Hoţii", Nottara intra în scenă ţinînd în mînă candelabrul cu luminările aprinse, şi-l rotea în jurul capului ca şi cum ar fi fost el însuşi o flacără; apoi ce lecţie frumoasă a dat el actorilor cînd a jucat rolul lui Maximilian Moor, tatăl canaliei de Frantz, impresionînd pînă la lacrimi pe spectatori, ca şi în rolul lui Papa Lebonard, soţul înşelat, bun şi resemnat, care după o viaţă întreagă se vede forţat să-i dezvăluie fiului său situaţia de bastard.

Pronunţia maestrului era remarcabilă; era de ajuns o şoaptă a sa şi vibraţia replicii ajungea desluşit pînă la urechea celui mai depărtat spectator. Frazarea sa — cu toate îndrumările şi explicaţiile pe care le-a dat elevilor — puţini au putut să şi-o apropie.

Atitudinea pe scenă a neuitatului meu profesor era de o plasticitate ce ar fi putut servi de model oricărui sculptor sau pictor. Gesturile lui erau rotunde, mişcările distinse, reuşind să treacă plin de dezinvoltură de la o comportare într-un rol, la alta cu totul opusă în alt rol. Maestrul nu-şi ştergea nasul în scenă, nu se scărpina în perucă şi nici n-avea nevoie să fumeze ca să-şi ocupe mîinile. Cu o cultură aleasă şi o inteligenţă superioară el a putut să facă din rolurile sale adevărate sinteze artistice realiste, impresionante prin veridicitatea şi autenticul lor.

Mai mult de o jumătate de secol a pus în serviciul teatrului nostru toate însuşirile şi tot devotamentul său, purtînd pe umerii săi soarta artei noastre dramatice în întreita calitate de actor, director de scenă şi profesor. A fost un om bun şi blînd, una din cele mai luminoase figuri din trecutul teatrului romînesc, promotor al realismului scenic.

Cu toată gloria sa, societatea vremii i-a hărăzit nu o dată decepţii. Una dintre cele mai dureroase a fost cea încercată la bătrîneţe. L-am întîlnit atunci într-o zi şi primele lui cuvinte au fost, fără nici o altă pregătire: „Ce spui de asta Maximilian? M-am pomenit într-o dimineaţă anunţat la Conservator că aş fi fost scos la pensie şi înlocuit!" N-am putut să-l mint că nu ştiam un lucru în faţa căruia toată lumea actoricească a rămas înmărmurită. Aflasem de lovitura ce i s-a dat şi de propunerea care i se făcuse lui Iancovescu, să ocupe el catedra. Acesta a respins-o cu cuvintele: „Eu să iau catedra maestrului meu? Cine ar cuteza să facă una ca asta?"

M-am despărţit de bunul meu dascăl, lăcrămînd.

Imi aminteam pe drum cu melancolie de începutul carierei mele, de învăţăturile maestrului. Astăzi, la 20 de ani de la stingerea din viaţă a marelui Nottara, crezurile sale artistice, pilda înaltei sale măiestrii, trăiesc prin cele mai bune din creaţiile artistice ale teatrelor noastre, ale actorilor şi regizorilor noştri de frunte.

Vești din organizațiile de bază U. T. M.

La culesul viilor

Anul acesta, în regiunea Ploești recolta de struguri este bogată. Acest lucru se datorește și muncii harnice a tineretului care alături de vîrstnici a muncit cu elan la întreținerea în bune condițiuni a viilor. Acum se dă bătălia pentru strîngerea recoltei de struguri și vinificarea lor.

În numeroase organizații de bază U.T.M. s-a dezbătut articolul de fond „Să strîngem la timp recoltele de toamnă", articol publicat în „Scînteia tineretului" și s-au stabilit sarcinile ce revin utemiștilor.

De curînd a avut loc în orașul Mizil adunarea organizației de bază cartier-oraș. Secretarul organizației de bază, tov. Nicolae Dragomir, după ce a prelucrat articolul de fond sus amintit, a arătat sarcinile ce revin utemiștilor la culesul viilor. La propunerea utemistului Marin Constantin adunarea generală a hotărît organizarea a două echipe formate din 20 utemiști, care să ajute la strînsul recoltei de struguri la G.A.S. Săhăteni, fiecare muncind voluntar cîte 10 zile. Utemiștii s-au angajat în același timp să strîngă 60.000 kg. struguri.

Aceeași problemă s-a dezbătut și în organizația U.T.M. din G.A.C.-Vadu Săpat, care are o bogată producție viticolă. Utemiștii Ungureanu Ioan, Manea Georgeta, Fronoiu Maria, Eftimie Ion și alții și-au luat angajamentul să strîngă recolta la timp și fără pierderi pentru a asigura struguri de bună calitate pentru oamenii muncii.

La G.A.S. Tohani, utemiștii dau un ajutor efectiv centrelor de vinificație. La centrul Septelici unde este pivnicer utemistul Gheorghe Cojocaru se muncește cu multă conștiinciozitate.

Și țăranii muncitori din comuna Breaza, raionul Mizil, care au încheiat contracte cu unitățile cooperatiste, au obținut o bună producție de struguri. Utemiștii din comună în frunte cu secretarul lor tov. C. Tîrchilă au hotărît să sprijine recoltatul strugurilor lămurind totodată țăranii muncitori să predea cooperativei mărfuri de bună calitate.

Strîngerea recoltei de struguri stă acum în atenția multor organizații U.T.M. din satele regiunii Ploești.

Corespondent
ILIE GHEORGHE
instructor regional

Pentru viitoarele flori ale parcului

Cu puțin timp în urmă, tinerii utemiști din stațiunea balneo-climaterică Malnaș-Băi au preschimbat documentele U.T.M. In vederea acestui eveniment, comitetul organizației de bază U.T.M. din instituția noastră a hotărît să mobilizeze tineretul pentru a obține noi realizări. In adunarea generală unde a fost întocmit un plan de acțiuni, cu sarcini concrete, utemiștii s-au angajat să înfrumusețeze parcul preventoriului nostru prin muncă voluntară.

Pînă în prezent ei s-au ținut de cuvînt. Au fost executate 70 ore de muncă voluntară. Parcul a fost curățat. Pentru ca și în anul viitor să avem flori multe, semințele lor au fost culese cu grijă. La această muncă s-au evidențiat utemistele Ilona Eltes, Iolanda Bogdan și alții. Tot prin muncă voluntară, la care au participat numeroși utemiști, s-a strîns 200 kg. de plante medicinale care au fost predate la cabinetul medical.

Corespondent
DUMITRU ALEXANDRU

Podul a fost refăcut

Cu ocazia preschimbării documentelor de organizație, utemiștii din satul Igoiu, raionul Horezu, regiunea Pitești, și-au luat noi angajamente. Ei au hotărît să organizeze o zi de muncă voluntară, pentru a ajuta la reconstruirea unui pod ale cărui stricăciuni împiedicau transportul în comună. In ziua stabilită un număr de 27 utemiști au lucrat la pod, între ei evidențiindu-se tovarășii Victor Munteanu, Iachim Băluță, Victor Lungănoiu, Gheorghe Gogoșoiu și Mihai Răvaș, secretarul organizației U.T.M. din sat.

Corespondent
GHEORGHE I. CONSTANTIN

INFORMAȚII

La invitația C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria petrol, chimie și gaz metan, vineri dimineață a sosit în Capitală o delegație de activiști sindicali, tehnicieni și muncitori din industria petroliferă a Uniunii Sovietice.

Din delegație fac parte: Dadaș Ahundov, președintele C. C. al Sindicatului muncitorilor din industria petroliferă din U.R.S.S., conducătorul delegației, N. P. Kalașnikov, președintele Comitetului sindical regional Bașkir al muncitorilor din industria petroliferă, D. S. Vasiliev, șeful Direcției de exploatare petroliferă Bugulmaneft din R. A. S. S. Tătară, E. P. Scitova, responsabila Exploatării petrolifere nr. 3 Tiumazaneft din R. A. S. S. Bașkiră, Mamed Veli Mamed Djafar, maistru de foraj al Biroului trustului de foraj Buzovineft din orașul Baku, laureat al Premiului Stalin, D. V. Ivanicikov, directorul uzinei Kreking din Moscova.

Delegația petroliștilor sovietici va vizita în țara noastră exploatări și întreprinderi de utilaj petrolifer și va face un schimb de experiență cu petroliștii romîni.

★

Luni, în sala Teatrului Tineretului va avea loc primul din seria de recitale pe care maestrul George Vraca, artist al poporului din R.P.R., laureat al Premiului de Stat, le va prezenta iubitorilor de teatru.

Prima parte a recitalului cuprinde cele mai importante fragmente din piesele „Oedip rege" de Sofocle, „Lysistrata" de Aristofan, „Hamlet" de Shakespeare, „Faust" de Goethe, „Cadavrul viu" de Tolstoi, precum și balade de Fr. Villon.

Partea a doua a recitalului este închinată poeziei dramatice romînești și cuprinde fragmente din poezia populară și poezia revoluționară a anului 1848, fragmente din piesele „Fîntîna Blanduziei" și „Piatra din casă" de V. Alecsandri, „Vlaicu Vodă" de Davilla, și „Luceafărul" de M. Eminescu.

Al doilea recital va avea loc joi în sala aceluiaș teatru.

Luna prieteniei romîno-sovietice

Vizitele delegației sovietice

P. I. Kudreavțev, prim locțiitor al ministrului Justiției al U.R.S.S., conducătorul delegației sovietice care participă la manifestările din cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice, I. V. Davîdovski, membru în Prezidiul Academiei de științe medicale a U.R.S.S., și L. A. Kassil, scriitor, laureat al Premiului Stalin, au sosit vineri la Tg. Mureș.

În gară, oaspeții au fost întîmpinați de activiști de partid și de stat, de oameni de știință, litere și artă și de numeroși oameni ai muncii. Asistența a oferit oaspeților buchete de flori.

Membrii delegației sovietice au depus flori la Monumentul Eroilor Sovietici. Oaspeții au vizitat apoi Biblioteca documentară „Teleki" și Palatul Cultural.

În cursul după amiezii, scriitorul L. A. Kassil însoțit de poetul Hajdu Zoltan, laureat al Premiului de stat a avut o întîlnire cu tineri, elevi și muncitori din oraș la Casa pionierilor.

Prof. dr. I. V. Davîdovski a vizitat Institutul medico-farmaceutic, unde s-a întreținut cu profesori universitari, asistenți, conferențiari, laboranți și studenți.

P. I. Kudreavțev a avut o convorbire la Tribunalul regional cu judecători, procurori, reprezentanți ai arbitrajului de stat ai colegiului regional al avocaților și al juriștilor consultanți.

Seara, în sala mare de festivități a Liceului „Iosif Rangheț" a avut loc deschiderea festivă a „Decadei științei și tehnicei sovietice" din cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice. Cuvîntul de deschidere a fost rostit de dr. Tiberiu Andrasofszky. Prof. univ. Kopp Elemer a ținut cu acest prilej o conferință despre împlinirea a 100 de ani de la nașterea lui I. V. Miciurin. La festivitate au participat P. I. Kudreavțev și prof. dr. I. V. Davîdovski

Membrii delegației sovietice au asistat la un spectacol de gală dat în cinstea lor de colectivul Teatrului secuesc de stat.

★

A. M. Lazarev, ministrul Culturii al R.S.S. Moldovenești, deputat în Sovietul Suprem al R.S.S. Moldovenești; L. V. Zankov, locțiitor al directorului Institutului de teorie și istorie a pedagogiei al Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R., membru activ al Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R., doctor în științe pedagogice și A. M. Ladani, șefă de echipă în colhozul „V. I. Lenin" din raionul Munkacevo, regiunea Zakarpatie, R.S.S. Ucraineană, Erou al Muncii Socialiste, deputat în Sovietul Suprem al R.S.S. Ucrainene, membri ai delegației sovietice care participă la sărbătorirea Lunii prieteniei romîno-sovietice, au sosit vineri la Timișoara.

Sosirea iubiților oaspeți în localitate s-a transformat într-o caldă manifestare a prieteniei romîno-sovietice.

In numele oamenilor muncii din Timișoara, oaspeții au fost salutați de către tov. Radu Domnosie. A răspuns A. M. Lazarev, ministrul Culturii al R.S.S. Moldovenești.

În cursul zilei, membrii delegației au depus coroane de flori la monumentele eroilor sovietici și romîni căzuți în lupta pentru eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist.

Seara, la Opera de Stat, oaspeții sovietici au asistat la spectacolul „Fîntîna din Baccisarai".

Manifestări în țară

Numeroase manifestări consacrate mărețelor realizări ale popoarelor sovietice, politicii de pace a Uniunii Sovietice, au loc în cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice în întreaga țară.

LA GALAȚI, în sala de festivități a clubului „23 August", s-a ținut un simpozion consacrat realizărilor pedagogiei sovietice. Cu acest prilej, prof. Frida Strasser a ținut conferința: „Lenin și Stalin despre educație", prof. Maria Mereuță a vorbit despre „Influența pedagogiei lui Makarenko în pedagogia noastră".

LA CONSTANȚA, în sala clubului Șantierului naval, în fața a peste 400 de muncitori și tehnicieni, prof. dr. T. Bușniță, membru corespondent al Academiei R.P.R., a ținut o conferință cu tema: „Agricultura și pomicultura în R.P.R. se dezvoltă cu ajutorul științific sovietic".

La uzinele „Ernst Thälmann" din ORAȘUL STALIN s-a deschis o expoziție de materii prime și utilaje primite din U.R.S.S. Expoziția cuprinde de asemenea fabricate obținute cu ajutorul materiilor prime și utilajului sovietic.

Consiliul raional A.R.L.U.S. BRĂILA a organizat o expoziție mobilă cu tema „Biologia miciurinistă". Pînă în prezent expoziția a fost vizitată de numeroși țărani muncitori din comunele Pitulați, Scorțaru și altele, pe unde a trecut. (Agerpres)

La Biblioteca A. R. L. U. S.

Zilnic sute de cititori, în marea lor majoritate tineri, umplu sălile Bibliotecii A.R.L.U.S. din Capitală. In liniștea plăcută pe care o găsesc aici, îi vezi ore întregi aplecați asupra volumelor groase aduse din rafturile de la subsol. Aruncați-vă o privire spre mese și veți vedea într-un loc un student conspectînd din volumele lui Marx, Engels, Lenin, Stalin, în altă parte un muncitor sau un inginer studiind o carte despre metalurgie sau agronomie, alături — o fată complect prinsă de mreaja versurilor lui Pușkin sau Scipaciov ori de acțiunea unui roman de Gorki sau Leonov.

Au de unde alege cititorii. Aproape 121.000 de cărți de tot felul le stau la dispoziție. Și cîte rarități sînt printre ele! Amatorii de texte vechi găsesc aici traducerea satirelor lui Cantemir, tipărită la Londra în 1749 și „Istoria măririi și decăderii Imperiului Otoman" a aceluiași autor, carte care a văzut lumina tiparului acum 221 de ani. Tot aci pot fi consultate diferite ediții complecte ale tuturor autorilor clasici ruși și sovietici precum și ale lui Shakespeare, Balzac, Cervantes și alți clasici ai literaturii universale.

Biblioteca A.R.L.U.S. pune la dispoziția cititorilor interesante albume cu reproduceri din marile muzee de artă ale lumii. Răsfoindu-le, poți face cunoștință cu comorile galeriilor Tretiakov și ale muzeului „Pușkin" din Moscova, cu nepieritoarele opere de artă din „Ermitaj" și Muzeul Rus din Leningrad, cu minunatele tablouri expuse în celebrele galerii din Prado, Ufizi, Amsterdam, Londra, galeriile de la Luvru ș.a.

Biblioteca mai are și o secție de documentare, unde pot fi consultate peste 4 mii de documente interesante, din toate domeniile de activitate. Pentru copii există o filială cu 5700 de volume, iar cititorii care doresc să ia cărți acasă o pot face înscriindu-se la biblioteca de împrumut a A.R.L.U.S.-ului, unde le stau la dispoziție peste 20.000 de cărți diferite.

Bibliotecarii depun mult interes pentru a populariza cărțile noi sosite. Ei organizează vitrine literare în întreprinderi, iar fruntașilor în producție și oamenilor de știință le trimit regulat scrisori prin care-i informează despre noile cărți din specialitatea lor cu care s-a îmbogățit biblioteca.

Din an în an crește numărul cititorilor Bibliotecii A.R.L.U.S. Dacă în 1954 cărțile ei au fost citite de 80.158 oameni, în numai primele șase luni ale acestui an numărul cititorilor a ajuns la 63.594. Mai mult de jumătate din aceștia sînt tineri muncitori, elevi și studenți.

Note bibliografice

In ajutorul micilor cetățeni harnici

Care sînt copiii cei mai buni la învățătură, care se pricep să se descurce în toate problemele și judecă rapid și sigur? Care sînt copiii cei mai iubiți, care se bucură de respectul tovarășilor lor și sînt urmați de aceștia? Urmăriți-i cu atenție și veți vedea că sînt aceia care știu să facă singuri o mulțime de lucruri, nu sînt nevoiți să apeleze decît rar la ajutorul celor mai mari, sînt îndemînatici și inventivi. Pentru ei, sarcina de a pregăti materiale pentru camera pionierilor, de a repara un aparat stricat, de a se descurca, la nevoie, singuri, în gospodărie, nu e prea complicată. Cîte nu știu ei să facă! Se pricep să repare un fier electric de călcat, sau să înlăture un scurt circuit, știu să lege o carte, să împletească, să coasă.... Acești mici cetățeni activi s-au format în cercul „mîinilor îndemînatice".

Inscrierea în cercul „mîinilor îndemînatice" deschide copiilor căi deosebit de largi spre munca practică. Ei se familiarizează aici cu anumite materiale și procedee de lucru, învață să mînuiască sculele mai simple și se apropie astfel treptat de înțelegerea construcției mecanismelor mai complicate.

Cercul dă copiilor posibilitatea să se specializeze în domeniile care corespund aptitudinilor lor. Unii vor îndrăgi electrotehnica, alții sculptura în lemn, vor fi alții care se vor pasiona de construcții de aparate, alții vor iubi legătoria. Și, de multe ori, această activitate, începută ca un joc plăcut și distractiv, constituie, în fapt, primul pas spre alegerea viitoarei profesiuni.

In Editura Tineretului a apărut, de curînd, în traducere, sub titlul „Mîini îndemînatice", o carte care vine nemijlocit în sprijinul organizatorilor activității pionierești. Ea cuprinde numeroase capitole privind organizarea cercului „mîini îndemînatice". Colectivul de specialiști sovietici care a lucrat la elaborarea acestei cărți s-a ocupat cu răbdare și dragoste de cele mai variate laturi ale preocupărilor practice ce se pot da copiilor. Iată doar cîteva exemple de capitole cuprinse în carte: lucrări de legătorie, lucrări în lemn, lipirea metalelor, lucrări în domeniul electricității, în ajutorul tinerilor naturaliști, pentru colțul școlarului, colecția de jocuri, lucrări de broderie, cusut și tricotat etc. Toate acestea sînt ilustrate de desene și fotografii care lămuresc în imagini clare operațiile mai complicate.

Cartea poate fi folosită atît de cercurile care dispun de posibilitățile largi cît și de cele cu posibilități mai modeste. Important este să nu se încarce tematica cercului cu încercări de cuprindere a întregii cărți, ci să se aleagă lucrările cele mai potrivite specificului și posibilităților școlii. Profesorii și instructorii care conduc cercurile trebuie să aibă însă în vedere că pentru a iniția orice lucrare, aceasta trebuie să fie cunoscută întîi de către ei înșiși la perfecție. Lectura explicațiilor din carte în fața pionierilor fără experimentarea prealabilă, ar putea compromite realizarea planului tematic al cercului și ar lipsi copiii de un ajutor prețios și competent.

Ce să citim:

- **CEZAR PETRESCU: Apostol** (Roman) E.S.P.L.A., 422 pag., 7 lei.
- **VICTOR TULBURE: Lauda Patriei** (versuri) E.S.P.L.A., 166 pag. 4 lei
- **ION BRAD: Balada împușcaților** (poem) Editura Tineretului — 60 pag., 2 lei.
- **MIHNEA GHEORGHIU: Tudor din Vladimiri.** (Evocare dramatică) E.S.P.L.A., 158 pag., 2,20 lei.
- **REMUS LUCA: Povestiri** — Editura Tineretului, 102 pag. 1,90 lei.
- **MAXIM GORKI: Despre literatura pentru copii** — Editura Tineretului, 294 pag. 10,40 lei.
- **HOMER: Iliada** (în romînește de G. Murnu), E.S.P.L.A. 468 pag., 17 lei.

Un nou avînt întrecerii

La fabrica de marmeladă din Vidra, raionul Vrancea, regiunea Bîrlad, în primul semestru al acestui an s-a produs peste prevederile planului cu 176 la sută mai mult sirop și cu 11 la sută mai mult gems. In aceste 6 luni, productivitatea muncii a crescut cu 4,3 la sută, față de aceeași perioadă a anului trecut, iar prețul de cost a fost redus cu 1,3 la sută.

Acum în noul sezon întrecerea se desfășoară cu mai multă intensitate. Imbold spre noi succese le este acum faptul că la 23 decembrie se va ține Congresul partidului. În întîmpinarea lui, tinerii muncitori ai fabricii au și început să obțină realizări.

★

E amiază. Razele jucăușe ale soarelui pătrund prin ferestrele largi ale secției prefierbere. Muncitorii din schimbul II, se află la locurile lor de muncă. Tînărul brigadier Ilie Ene controlează cu atenție cazanul în care fierbe materia primă. Dă din cap a mulțumire și strigă apoi cu glas tare ca să acopere zgomotul motoarelor și al curelelor de transmisie.

— Gataaa marcul!

Purtînd un cărucior special construit, Ion Anghel, un flăcău de vreo 20 de ani, se apropie grăbit de cazan. Marcul, materia primă descompusă în cazanul de fierbere, este transportată fără întîrziere la cele 9 cazane.

Brigadierul își însemnă într-un carnețel cantitatea luată de Ion Anghel. In fiecare zi se produc cîte 2 tone peste prevederile planului.

★

În secția cazane e parcă mai multă animație. La cazanul nr. 2 lucrează utemista Niculina Boștiog — de 4 ani muncitoare în fabrică. Invîrte cu pricepere lopățica de lemn în interiorul cazanului. Acum marcul este fiert doar în 15 minute. Niculina nu mai lucrează „după ochi". Ea obișnuiește ca în timpul lucrului să-i ceară maistrului de fabricație — tînărul Gheorghe Păring — refractometrul. Prin deschizătura mică a aparatului Niculina vede dacă marmelada este sau nu fiartă.

Am întrebat-o cum a reușit să reducă timpul de fierbere a marcului la numai 15 minute.

— Am deschis supapa atunci cînd am considerat că este nevoie și am lopătat aluatul de fructe cît mai des — a răspuns ea. În acest fel fierberea se face uniform în tot cazanul.

Am rugat-o să vorbească despre întrecerea socialistă dar a ezitat. S-a înroșit și a plecat capul. Am aflat despre roadele întrecerii abia de la maistrul de fabricație. „Niculina — a spus el — este o fată neîntrecută la muncă. Ca ea mai sînt și alte muncitoare: Vasilica Voinea, Maria Buda, Maria Ichim. Depășirile acestora s-au apropiat de cele ale Niculinei, dar nu le-au întrecut."

★

La biroul său, tînărul Nicolae Pîslaru — directorul întreprinderii — face bilanțul succeselor obținute în cel de al III-lea trimestru. Numai în două luni, schimbul II, condus de maistrul de fabricație Gheorghe Păring, a dat peste prevederile planului 21 tone marmeladă, 1.750 kg. gems și 700 kg. sirop.

In primele 10 zile ale lunii octombrie intensificîndu-se întrecerea socialistă, s-au înscris de asemenea succese deosebite.

Astfel s-au dat peste plan 25 tone marmeladă. Fruntaș este și de astă dată tot schimbul condus de tînărul maistru de fabricație Gheorghe Păring.

★

Cînd părăsim fabrica de marmeladă din Vidra, două autocamioane încărcate cu lădițe cu marmeladă și borcane cu gems pornesc spre magazinele alimentare din regiune și din celelalte localități din țară. Mîine în zori alte două autocamioane vor străbate drumurile. Sau poate că două vor fi prea puține...

Corespondent
FANICA VOINEAG

Filmul-balet în culori „Romeo și Julieta", atît de mult așteptat de publicul nostru a început de ieri să ruleze la cinematograful Patria din București.

Ajutîndu-l pe spectator, prin intermediul a mai multor arte, să pătrundă în atmosfera nemuritoarei opere shakespeare-iene, filmul-balet, prin interpretarea neîntrecutei artiste Galina Ulanova și a altor reprezentanți de seamă ai baletului sovietic, redă cu mult lirism și fantezie povestea de dragoste a lui Romeo și a Julietei.

Fotografia noastră înfățișează unul dintre momentele cele mai emoționante ale filmului: căsătoria celor doi tineri.

CU TOVARĂȘUL CARABA

Iubite prietene,

De rîndul acesta, îți voi servi, cu voia ta, cîteva impresii dintr-o călătorie în munții Vrancei. Itinerariu și mijloace de transport: București—Focșani, accelerat 503; Focșani—Valea Sării, cursa I.R.T.A.; Valea Sării—Năruja, o căruță dacă ai noroc; Năruja — toate celelalte direcții, fie cai, fie picioarele cu care dumnezeu a avut grijă să-i înzestreze pe gazetari, mai ales pentru umblat, deși unii le dau o întrebuințare strict profesională.

Am pornit-o pe jos din Năruja, cu geamantanul atîrnat într-un ciomag, cu geamantanu-n băț, într-o dimineață a cărei limpezime rece prevestea toamna.

Diminețile limpezi sînt triste în țara Vrancei.

Poate nicăieri, nici în munții Apuseni, nici în Maramureș, nici în alta din regiunile deosebit de năpăstuite pe vremuri, peisajul nu păstrează, la proporții atît de gigantice, urmele crăpate ale marilor dureri omenești. Istoria acestor locuri se poate citi în relieful lor, efect tragic al unor rînduieli monstruoase.

Cu cîteva excepții — și acestea penibile — în Vrancea nu există drumuri. Valea Zăbalei, Valea Putnei, Valea Milcovului, mai exact spus părțile inundabile ale acestor văi, sînt practicate de care hodorogite trase de boi scunzi și flocoși. În rest, cărări. Cărări străbătînd munți pustiiți, de mult jefuiți de păduri, cu pămîntul prăvălit — piatra a rămas, colțoasă și inutilă — cărări țesîndu-se-n zăbranic desuet peste doliul cenușiu al fertilității moarte. Munți goi, sterpi, cutremurătoare semne de exclamare puse după fiecare frază a geografiei tragice, scrise pe fundalul crud, în luciditatea lui, al diminețiilor a căror limpezire rece prevestește toamna.

Mergeam pe cărări împreună cu tovarășul Caraba, călăuz voluntar. Întîlneam arareori cîte-o căsuță, absolut pierdută și izolată în cine știe ce rîpă; dădeam apoi peste cosași. Bărbații, de regulă, înalți și ciolănoși, femei cu o față bătucită de ploi și praf, ștearsă de vînturi, timpuriu încrețită, dar avînd în fiece mișcare a trupurilor voinice, pietroase, o frumusețe deplină. (De altfel trebuie arătat că, la adunat brazdele de fîn, femeile vrîncene vin pretențios îmbrăcate. O catrință ca cele pe care le poartă ele în fiecare zi face mai mult decît rochia de bal a unei bucureștence).

Mititel de stat, îmbrăcat într-un trening și suficient de preocupat de frizura-i cu cărare, tovarășul Caraba mi-a plăcut de la bun început pentru voioșia lui contagioasă, pentru fața-i negricioasă și inteligentă și pentru că e instructor al comitetului raional U.T.M. Am o stimă instinctivă pentru activiștii care muncesc ca instructori. Hotărît, ei sînt o verigă foarte importantă în organizația noastră, dar mai ales lor li se solicită cele mai multe sacrificii. Zilnic pe drumuri, adesea nemîncați, lovindu-se permanent de cele mai diverse probleme, criticați și de jos și de sus, răspunzători pentru fiecare tînăr din „centrul lor de comune", instructorii sînt activiștii cei mai legați de masă.

Peste tot pe unde am fost împreună, Caraba era cunoscut și prețuit.

— Ce mai faci, moș Costache?

— Iaca, vorghiesc cu niatale și mîne-s pe laiță; pe urmă numai ce-i s-auzi clopotele: bălălău, bălălău, o murit Costache Crețu. Da tineretu merge? A? Nu știi ce-am pățit cu nepotu-meu...

Ori cu un tînăr, la coasă, după ce s-a așezat gospodărește pe-o brazdă de fîn:

— Ați cumpărat de mult, bre, pămîntul ista?

Văd că tînărul se codește.

— Da ce ai, Vasilică?

Celălalt tace. Caraba aprinde o „mărășească" și apoi, domol:

— Cum o fost, bre, la curs?

Vasilică e mormînt musulman nedescifrat. Tace și Caraba. Într-un tîrziu, Vasilică:

— Am fugit, tovarășe Caraba. Era mîncarea...

— Așa, măi Vasilică. Mîncarea...

Îi trage o muștruluială lui Vasilică pînă schimbă feciorul cîteva fețe.

Pe drum aflu că tovarășul Caraba și-a pierdut trei zile, trei zile din viața lui, ca să-l trimită la un curs de propagandiști pe Vasilică și să se aleagă cu o frecătură de la primul secretar, pentru fuga respectivă.

— Mîncare proastă, pe dracu. I s-o făcut de Saveta. Da nu-l las eu, personal, nici mort. Îl mai trimit o dată.

Cîțiva țînci din Răiuți, după trecerea noastră:

— Acela-i tovarășul Caraba.

— Care, măi?

— Acela mic, cu geantă.

Uneori Caraba are cusurul de a încerca o vorbire „ca din cărți". Îl poți auzi: „Specific, de om care în memoria lui să fie ori alături, ori pentru", sau „exemplu de muncă vie în mase, care sînt atașați...", sau „aicea, categoric, iarna frecventează lupii"...

E un om admirabil cu tot acest „frecventează lupii". Are o biografie obișnuită. Fecior de săraci, ucenic de mic copil, bătut de-un patron, sictirit de altul S-a calificat în București, s-a reîntors la Focșani și a nimerit în muncă de organizație la Năruja. Exprimîndu-ne în terminologia lui de zile mari, e un „specific de om care în memoria lui e pentru", altfel n-ar bate, primăvara, vara, toamna și iarna, munții, rîpele, pădurile și cărările, pe unde, „categoric, frecventează lupii".

Ca să-ți dai seama în ce condiții muncește, ți-aș spune doar că, în Andreiașu de Sus, l-am căutat o zi întreagă pe secretarul U.T.M. plecat la coasă pe un deal oarecare și abia nu l-am găsit. Iar Caraba trebuie să organizeze cursuri politice, ședințe de comitet, adunări generale, să trimită propagandiști la Tecuci, să controleze munca cu pionierii și cu alte cuvinte, să se ocupe de educația comunistă a tinerei generații — plecată în acele zile toată la coasă.

Nu știu ce metode de muncă i s-au recomandat la raion, dar pe fata lui Mocanu din Scoruși a lămurit-o pe cînd îi ajuta să jumulească o găină, obținînd, pe lîngă o masă bună și participarea fetei la nu știu ce acțiune de organizație, cu secretarul din Leorgioara a ținut ședință două ceasuri pe un hat, după ce l-a căutat o jumătate de zi și trei munți, iar la popasurile din margini de cărări m-a uimit în permanență cu lectura conștiincioasă — parcă pentru asta și bătuse cincisprezece kilometri — a unei cărți de Alexandru Jar.

★

Ți-am vorbit de asprimea demascatoare și de tristețea constantă a peisajului vrîncean. Ei bine, aș vrea să înțelegi și ce reprezintă aici livezile.

De jur împrejurul celor mai multe sate, munții întregi sînt transformați în livezi. Trecerea de la cenușiul sterilității la verdele livezilor, de la galbenul ierburilor pipernicite la roșul merelor coapte e atît de bruscă, neașteptată și copleșitoare, pe cît trebuie să fie, în secolul călătoriilor cu viteză super-sonică, trecerea de la o climă la alta. Plantate și îngrijite pom cu pom, ramură cu ramură, de generații și generații, livezile vrîncene crescute din piatră și rămase în picioare după ce însăși fertilitatea a pierit, mărturisesc zbaterea încăpățînată a oamenilor de aici pentru o bucată de pîine, pentru o fășie de frumusețe.

★

Eram într-o seară la Andreiașu de Sus, cu tovarășul Caraba. Ascultasem ceasuri de-a rîndul pe cel mai bătrîn om al satului, moș Petrache Nichifor, care mai are doar trei ani pînă să împlinească un secol de viață.

Moș Petrache Nichifor pare să fie ieșit dintr-un basm, ilustrație vie la legendele cu strigoi scheletici și bătrîni făcători de minuni. Trupul încovoiat îi îngăduie rar să mai ridice fruntea către cer și ochi-i ațintesc mereu pămîntul, ca într-o presimțire. Fața i s-a ascuțit pe tocila anilor, obrajii i s-au supt în gura fără dinți, chipul i-i galben ca ceara curată. Cîteodată îl prinde un tremur abia simțit și tremurul acela, oglindit pe fața-i nemișcată, m-a înfiorat. Moș Petrache se oprește atunci din vorbă, așteptînd să treacă ceea ce socotește el „o veste de dincolo". Pe urmă-și suflă nasul în pumni și își șterge mîna de ițari.

— Iaca, zice, azi, mîine, mi-o suna scîndura și mi-oi lăsa lingura.

Apoi povestește iar, cu glas scăzut și dogorit, despre pasărea cilipandrului, ori despre vrăjitoarea Licira, ori despre cei șapte feciori tîlhari ai Vrîncioaiei, ori despre un ministru, unu Kogîlniceanu.

— Multe mai știi matale, moș Petrache.

— Multe. Păcat că n-am știut eu carte.

Și se adîncește în gînduri, regrete, amintiri plăcute — nu-mi dau seama. Nu-l tulbur și într-un tîrziu reîncepe:

— Dacă știam eu carte poate eram căprar în armată.

Eram trei în cameră. Moș Petrache Nichifor, peste care trecuse războiul de independență, 1907, două războaie mondiale și cîtă mizerie, cîtă umilință. Străbătea totuși înțelepciune din fiecare vorbă a sa, nimic nu se rostea fără rost.

Al treilea, Caraba, instructorul comitetului raional U.T.M.

Un anonim tînăr, scund, negricios și inteligent, străbătător cotidian și modest al zăbranicului pe care-l țes cărările în Vrancea.

Cel dintîi, după un secol de viață, își amintește de împărțitorul de dreptate, Vodă Cuza.

Caraba, candidatul de partid și activistul utemist, este obligat — obligat prin natura muncii lui, pînă și prin amănunte cum ar fi, de pildă, planul său de deplasare — dar este obligat mai ales prin conștiința răspunderii lui față de partid, să se ocupe, cum spune el, zi de zi, ceas de ceas, să se zbată, cum spune viața, pentru fericire.

Aș mai da un amănunt, esențial înțelegerii motivelor pentru care i-am pus, pe aceștia doi, față în față.

Acum, la 97 de ani, Petrache Nichifor mai muncește. Are feciori, nepoți, ar putea binghisi bătrînește pe cuptorul cald. N-o face, n-o poate face. Munca este cea mai mare înțelepciune cu care l-au îmbogățit anii.

Tocmai pentru aceasta stimează în mod deosebit Caraba pe moș Petrache Nichifor. Din comuniunea de vederi despre muncă s-a născut legătura între ceea ce reprezintă, ca om și ca simbol, bătrînul de un secol și tovarășul de la raion.

În seara aceea, ne-am plimbat, eu și Caraba, pe cărările neguroase dimprejurul satului. În dreapta noastră foșneau livezile și o pădure de stejari tineri. În stînga noastră tăceau semnificativ munții sterpi.

Pe acești munți se petrecea totuși un fenomen pe care, din vechime, oamenii l-au numit — frumos — focul veșnic. Pe creste ard acolo flăcări albastre — o noapte bogată, tulburătoare, cu întunecimea compactă spartă de limbile albastre ale focului veșnic.

În locul unde pădurea nu mai împodobește și nu mai dăruie, pămîntul, generos, răsuflă gaze — bogăție subterană neexploatată încă — dînd nopților o poezie stranie și zilelor certitudinea marilor posibilități.

Oare ce altceva, în țara celor șapte munți, înseamnă o viață pustiită în cea mai mare parte a ei, ca cea a lui Petrache Nichifor, la capătul căreia bătrînul păstrează pură precum flăcările albastre, credința în munca cinstită, înverșunată, creatoare, ce înseamnă această altceva decît adîncile rezerve interioare pe care oamenii de aici le lasă să țîșnească generoase, din trupurile lor!

La lumina unor astfel de flăcări, în noaptea densă din preajma munților sterpi, munca modestă a instructorului Caraba ți se dezvăluie cu cît mai lucid, cu atît mai romantic; și formele organizatorice ale muncii acestuia, adunare generală, ședință de comitet, trimiterea de propagandiști la Tecuci, activitate pionierească, permanenta zbatere pe cărări a instructorului care-și caută secretarii organizațiilor de bază la coasă — tot atîția pași către creație.

Zăbranic desuet, cărările... Imense semne de exclamare, munții goi... Pe aici, categoric, frecventează lupii. Dar pentru ca peste tot să foșnească lin și armonios livezile merelor roșii, instructorul utemist Caraba își cheltuiește darnic tinerețea, nu un ceas, nu o zi, nu un an, tinerețea, suflînd în focul veșnic a tot ce e mai bun în oameni. Marea înțelepciune a vieții lui Petrache Nichifor se adună în vorbele instructorului, poate oarecum pretențios, dar adevărat pînă la capăt: „Tovarăși, trebuie ca prin munca noastră, tovarăși, să ajungem la o asemenea viață, care noi o visăm de mult."

EUGEN MANDRIC

Scrisoarea adresată de Dwight D. Eisenhower lui N. A. Bulganin

WASHINGTON 14 (Agerpres). — Buletinul de știri al Casei Albe transmite scrisoarea adresată de Dwight D. Eisenhower, președintele S.U.A., lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S :

Excelenței sale

NIKOLAI A. BULGANIN,

Președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste

Moscova

Stimate Domnule Președinte

Țin să vă mulțumesc pentru scrisoarea Dvs. din 19 septembrie 1955, în legătură cu propunerea pe care am făcut-o la Geneva la 21 iulie, de a face un schimb de informații asupra obiectivelor militare și de a permite efectuarea de zboruri reciproce de inspecție asupra teritoriilor celor două țări ale noastre.

Dvs. ridicați numeroase probleme la care nu vă voi putea răspunde pînă cînd medicii îmi vor permite să depun o activitate mai intensă decît în momentul de față. In orice caz, un răspuns complect necesită o activitate preliminară a consilierilor mei, iar această activitate se desfășoară din plin.

Permiteți-mi însă să spun că mă încurajează faptul că analizați atît de multilateral propunerea mea de la Geneva. Sper că vom putea cădea de acord în legătură cu această propunere, nu ca un panaceu universal, ci pentru a arăta, așa cum am declarat la Geneva, spiritul de neagresivitate al celor două părți și pentru a crea în felul acesta o atmosferă nouă, care să risipească multe temeri și suspiciuni existente în prezent. Acest lucru va fi valoros prin sine însuși. Consider că acesta va înlesni realizarea unui progres pentru crearea de planuri atotcuprinzătoare de inspecție, control și reducere a armamentelor, care ar corespunde năzuințelor nobile ale popoarelor noastre și ale tuturor popoarelor lumii.

N-am uitat propunerea Dvs. de a se plasa echipe de inspecție în centrele strategice ale țărilor noastre și dacă considerați că aceasta va crea spiritul mai bun, la care mă refer, am putea accepta și aceasta.

Cu cele mai bune urări.

Al Dvs. sincer
DWIGHT D. EISENHOWER

Denver, Colorado.
11 octombrie 1955

Pentru ca „spiritul Genevei" să triumfe în toate țările

Chemarea adoptată de sesiunea Biroului Consiliului Mondial al Păcii

VIENA 14 (Agerpres). — TASS transmite: Sesiunea Biroului Consiliului Mondial al Păcii a adoptat o chemare către opinia publică mondială în legătură cu apropiata conferință de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri.

Chemarea are următorul cuprins:

„Conferința șefilor guvernelor celor patru puteri care a avut loc în iulie a.c. la Geneva a schimbat profund atmosfera internațională. Ea a oglindit dorințele popoarelor. Opinia publică nu va tolera niciodată ca primele rezultate obținute să fie anihilate, ea nu se poate mulțumi cu un simplu răgaz în „războiul rece".

Nimeni nu trece cu vederea dificultățile serioase pe care vor trebui să le învingă cei patru miniștri ai Afacerilor Externe în cursul noii conferințe care se va deschide la 27 octombrie la Geneva. O reglementare generală nu poate fi realizată altfel decît pe calea tratativelor care impun manifestarea reciprocă a bunăvoinței și o răbdare neobosită.

Ori de cîte ori un acord, cît de modest ar fi el, poate fi realizat, aceasta trebuie să se facă. Aceasta va face să se obțină o dezvoltare continuă. Un acord cu privire la securitate ar accelera dezarmarea. Un acord cu privire la dezarmare ar contribui la soluționarea problemei securității și reunificării Germaniei.

In problema dezarmării, punctele de vedere s-au apropiat într-atîta, încît înfăptuirea ei nu depinde acum decît de bunăvoința guvernelor. In ceea ce privește extinderea contactelor și a schimbului internațional, s-au și făcut primii pași. Opinia publică nu va admite ca un dezacord la Geneva în privința vreunuia din punctele de pe ordinea de zi să constituie un pretext pentru anularea rezultatelor și să servească drept premiză pentru insuccesul conferinței.

Astăzi, cînd sentimentul de teamă s-a îndepărtat, cînd neîncrederea a slăbit, povara „războiului rece" este inadmisibilă. Oamenii vor ca binele adus de destinderea încordării să se răsfrîngă asupra vieții fiecăruia, ei vor ca reducerea armamentelor să aducă fiecăruia mai mult belșug și ca primejdia odioasă a armei atomice să fie înlăturată.

Popoarele nu vor admite reeditarea „războiului rece". Ele cer noi acțiuni pe calea colaborării internaționale. Ele cer renunțarea la politica blocurilor militare, ele doresc ca politica tratativelor, întreprinsă acum, să fie extinsă asupra tuturor regiunilor globului pămîntesc care suferă de pe urma politicii constrîngerii și a războiului rece.

Consiliul Mondial al Păcii cheamă pe fiecare om, fiecare popor să acționeze pentru ca spiritul Genevei să triumfe în toate țările, pe toate continentele".

BIROUL CONSILIULUI MONDIAL AL PĂCII
Viena, 13 octombrie 1955.

★

VIENA 14 (Agerpres). — TASS transmite:

În seara zilei de 13 octombrie a avut loc ședința de închidere a sesiunii Biroului Consiliului Mondial al Păcii.

După ultimele cuvîntări ale participanților la sesiune, la propunerea lui A. Varela (Argentina) a fost adoptată o hotărîre cu privire la comemorarea în anul 1956 a marilor reprezentanți ai științei, literaturii și artei mondiale: Rembrandt (Olanda), Benjamin Franklin (S.U.A.), Wolfgang Amadeus Mozart (Austria), Henrich Heine (Germania), Bernard Shaw (Irlanda), Pierre Curie (Franța), Henrick Ibsen (Norvegia), Kalidasa (India), Tco Oda (Japonia) și F. M. Dostoievski (U.R.S.S.).

A 100-a aniversare a apărării Sevastopolului

SEVASTOPOL 14 (Agerpres). — TASS transmite: În legătură cu cea de a 100-a aniversare a apărării Sevastopolului în anii 1854—1855 și ținînd seamă de marile merite ale Sevastopolului față de Patria Sovietică, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a decorat orașul cu ordinul Steagul Roșu.

La 13 octombrie, în cadrul unei ședințe festive a Sovietului orășenesc de deputați ai oamenilor muncii, a avut loc decorarea Sevastopolului cu înalta distincție guvernamentală.

Asistența a întîmpinat cu aplauze furtunoase prelungite apariția în Prezidiu a lui N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov, A. I. Kiricenko, A. I. Mikoian, K. E. Voroșilov, G. K. Jukov, mareșal al Uniunii Sovietice, ministrul Apărării al U.R.S.S., N. G. Kuznețov, amiral al Flotei Uniunii Sovietice precum și a altor activiști de seamă de partid și de stat.

Decorarea Sevastopolului cu ordinul Steagul Roșu

Ședința festivă a fost deschisă printr-o scurtă cuvîntare introductivă de către S. V. Sosnițki, președintele Comitetului Executiv al sovietului orășenesc din Sevastopol. A răsunat măreț Imnul Uniunii Sovietice. A urmat la cuvînt N. M. Pegov, secretar al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., care a dat citire decretului Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la decorarea Sevastopolului cu ordinul Steagul Roșu.

În numele oamenilor muncii din Sevastopol și al marinarilor Flotei Mării Negre, A. G. Korovcenko, secretar al Comitetului orășenesc al P.C. din Ucraina, a mulțumit Prezidiului Sovietului Suprem, Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice pentru decorația cu care a fost distins Sevastopolul, pentru marea grijă manifestată față de refacerea lui.

După ce a vorbit vice-amiralul V. A. Parhomenko, comandantul Flotei Mării Negre, întîmpinat cu căldură de asistență, a luat cuvîntul K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. Cuvîntarea lui K. E. Voroșilov a fost ascultată cu mare atenție și subliniată în repetate rînduri cu aplauze furtunoase.

Cuvîntarea tovarășului K. E. Voroșilov

În cuvîntarea sa, tovarășul K. E. Voroșilov a subliniat printre altele tradițiile de luptă și revoluționare ale Sevastopolului, cunoscut prin nemuritoare fapte eroice. Prin trecutul său eroic Sevastopolul — a spus tovarășul Voroșilov — întruchipează măreția și gloria poporului nostru, dragostea lui pentru patria-mamă și bărbăția lui fără preget în lupta împotriva dușmanilor ei.

În ultimul pătrar al secolului al 18-lea, marele comandant de oști al Rusiei, Alecsandr Vasilievici Suvorov și celebrul comandant de flotă, amiralul Fiodor Fiodorovici Ușakov au pus temelia Sevastopolului, care a devenit ulterior o fortăreață militară maritimă de temut și o bază de nădejde a flotei militare a Mării Negre.

De atunci gloria Sevastopolului și a flotei Mării Negre, au devenit de nedespărțit.

Orașul și flota au crescut și s-au maturizat laolaltă.

În anii primei revoluții ruse, marinarii flotei Mării Negre, muncitorii și soldații din Sevastopol au fost în primele rînduri ale celor care au luptat pentru răsturnarea absolutismului.

Apoi K. E. Voroșilov a amintit că în anii intervenției străine și al războiului civil, muncitorii din Sevastopol și marinarii din flota Mării Negre au luptat cu abnegație împotriva numeroșilor dușmani ai patriei sovietice.

Dar, gloria Sevastopolului a devenit și mai răsunătoare în anii celui de al doilea război mondial. Apărîndu-și Patria socialistă împotriva invaziei cotropitorilor fasciști — a spus K. E. Voroșilov — poporul nostru, forțele sale armate au dat dovadă de puterea minunată a patriotismului sovietic. Apărătorii Sevastopolului — ostași ai Armatei Sovietice și marinari ai flotei Mării Negre — au oferit unul din exemplele grăitoare de eroism al patrioților sovietici. Cu un curaj uriaș ei au respins și distrus bandele hitleriștilor. Timp de 250 de zile forțele fasciștilor, numeric superioare, nu au putut frînge voința titanică a apărătorilor Sevastopolului.

Eroica apărare a Sevastopolului din anii 1941—1942 a intrat ca o pagină strălucită nu numai în istoria eroicului Sevastopol ci și a marii noastre Patrii. Ea a fost unul din evenimentele cele mai importante din Marele Război pentru Apărarea Patriei.

În continuare, K. E. Voroșilov a spus că în anii care au trecut din ziua eliberării Sevastopolului, datorită grijii Partidului Comunist și a guvernului sovietic, datorită muncii pline de abnegație a constructorilor, orașul-erou care s-a ridicat din ruine și cenușe și a fost reconstruit este astăzi unul din cele mai frumoase orașe ale țării sovietice.

Apoi, K. E. Voroșilov a vorbit despre faptul că poporul sovietic, care-și consacră toate forțele muncii creatoare constructive, pășește în avangarda luptătorilor pentru pace, prietenie și colaborare între popoare. El a amintit în continuare acțiunile pe care le-a întreprins guvernul sovietic, acțiuni menite să contribuie la întărirea păcii între popoarele lumii.

K. E. Voroșilov a spus în încheiere: Voi, locuitorii Sevastopolului și marinarii Flotei Mării Negre, care stați de strajă frontierelor de sud ale Țării Sovietice trebuie să păstrați cu sfințenie și să duceți mai departe gloria tradițiilor de luptă ale orașului-erou și să fiți demni de cei care în trecut au dat nu odată riposta cuvenită dușmanilor patriei noastre.

Vă felicit din inimă, dragi tovarăși locuitori ai Sevastopolului și marinari ai glorioasei Flote a Mării Negre cu prilejul primirii înaltei distincții și vă urez noi succese în munca pașnică constructivă și în întărirea patriei noastre iubite.

La ședință a luat cuvîntul N. S. Hrușciov, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Participanții la ședință au salutat cu căldură pe tovarășul Hrușciov. Cuvîntarea sa a fost subliniată în repetate rînduri de aplauze furtunoase.

Cuvîntarea tovarășului N. S. Hrușciov

Îngăduiți-mi, ca în numele Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în numele Prezidiului Comitetului Central al partidului să vă felicit cu căldură cu prilejul marii distincții meritate — Ordinul Steagul Roșu — pe care vi l-a înmînat acum Kliment Efremovici Voroșilov.

Această înaltă distincție subliniază meritele față de patrie ale înaintașilor noștri care în lupta împotriva hoardelor dușmanilor s-au acoperit de glorie nemaiîntîlnită. Această distincție subliniază eroismul ostașilor sovietici, al marinarilor Flotei Mării Negre care, în lupta împotriva cotropitorilor fasciști, au dus mai departe faptele vitejești ale glorioșilor fii ai marii noastre Patrii. Înalta distincție guvernamentală subliniază de asemenea faptele glorioase ale oamenilor muncii în lupta pentru refacerea orașului Sevastopol, munca lor plină de abnegație pentru refacerea și întărirea continuă a forțelor de luptă ale Flotei Mării Negre.

Ordinul Steagul Roșu cu care a fost distins orașul Sevastopol, obligă la multe. El obligă să se muncească și mai bine pentru întărirea puterii economice a statului sovietic.

Tovarășul Hrusciov a vorbit despre uriașele succese obținute de poporul sovietic în toate domeniile construcției economice și culturale, despre măsurile luate de Comitetul Central al Partidului și de guvernul sovietic în lupta pentru pace și atenuarea încordării internaționale, despre coeziunea și creșterea puternică a forțelor lagărului socialist, despre întărirea relațiilor frățești dintre popoarele țărilor de democrație populară.

Poporul sovietic, a spus tovarășul Hrușciov, se pregătește cu mare avînt pentru Congresul al 20-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Poporul sovietic întîmpină acest eveniment remarcabil în înflorirea forțelor sale creatoare. Sînt îndeplinite cu succes planurile de dezvoltare a industriei. Oamenii muncii din agricultura multor republici și regiuni au obținut anul acesta o recoltă bună. Este adevărat că, datorită secetei, în anumite regiuni răsăritene s-a obținut o recoltă scăzută. Cu toate acestea însă pe întreaga țară a fost obținută o recoltă de cereale considerabil mai mare ca în anii trecuți. Se dezvoltă creșterea vitelor proprietate obștească și ca urmare a acestui fapt a crescut considerabil producția și colectarea de carne, lapte și alte produse ale creșterii animalelor, deși ele sînt încă puține. Partidul și guvernul depun toate eforturile pentru a dezvolta puternic în anii următori producția de produse ale creșterii animalelor.

Nu încape îndoială că dacă vom avea o atitudine și mai critică față de lipsurile în muncă, dacă le vom dezrădăcina cu hotărîre, lucrurile vor merge și mai bine în toate ramurile economiei.

Am venit la voi, a arătat tovarășul Hrusciov, nu numai pentru a sărbători împreună cu voi evenimentul fericit — decorarea orașului Sevastopol cu ordinul Steagul Roșu. V-am lăudat puțin, dar am criticat mai mult lipsurile existente. Credem că aceasta nu va aduce decît folos. Bucurîndu-ne de ceea ce am realizat ieri, trebuie să ne gîndim întotdeauna la ziua de mîine, să privim înainte, să avem o atitudine critică față de munca noastră, să observăm din timp lipsurile, iar din păcate noi mai avem încă destule. Trebuie să ținem minte că autoliniștirea și îngîmfarea constituie un lucru foarte dăunător care nu este decît în avantajul dușmanilor noștri, al dușmanilor statului sovietic.

Tovarășul Hrușciov a chemat pe cetățenii Sevastopolului ca, răspunzînd la înalta distincție să-și înmulțească succesele în muncă, să lucreze mai bine, să lucreze astfel încît fiecare să simtă o satisfacție față de rezultatele muncii sale — fizice și intelectuale, deoarece munca, succesele ei, dau o mare bucurie omului care este conștient că lucrează pentru binele poporului său, pentru întărirea puterii statului său socialist.

Tovarășul Hrușciov și-a exprimat convingerea că oamenii muncii din Sevastopol, marinarii flotei Mării Negre vor aduce bucurii patriei obținînd noi succese.

În încheierea cuvîntării sale, tovarășul Hrușciov a rostit cuvintele:

Sub conducerea Partidului Comunist, întemeiat de marele Lenin, înainte spre noi victorii în lupta pentru construirea societății comuniste.

S. V. Sosnițki, care a prezidat ședința, a declarat închisă ședința festivă a Sovietului orășenesc de deputați ai oamenilor muncii din Sevastopol.

Pentru participanții la ședința solemnă a avut loc un mare spectacol, la care și-au dat concursul diferite ansambluri muzicale.

In Adunarea Generală a O.N.U.

NEW YORK 14 (Agerpres). — Vineri dimineață, Adunarea Generală a O.N.U. s-a întrunit pentru a proceda la alegerea a trei membri nepermanenți ai Consiliului de Securitate, care urmează să succeadă respectiv Turciei, Braziliei și Noii Zeelande, ale căror mandate expiră la sfîrșitul acestui an.

Pentru a fi alese, țările candidate au nevoie de majoritate de două treimi de voturi.

În locul Braziliei și Noii Zeelande au fost alese la primul tur de scrutin, respectiv Cuba cu 53 de voturi și Australia cu 42 de voturi.

Pentru succesiunea la locul Turciei, principalii candidați au fost Polonia și Filipinele. După patru tururi de scrutin, nici una din aceste țări nu obținuse majoritatea de două treimi. Au urmat încă două tururi de scrutin, în cursul cărora principalii candidați au devenit Iugoslavia și Filipinele. La cel de al șaselea tur, Iugoslavia a obținut 28 de voturi, iar Filipinele 29.

Întrucît nici de data aceasta nu s-a realizat o majoritate de două treimi, ședința Adunării Generale a fost suspendată, votarea urmînd să fie reluată marți.

Agențiile de presă comunică din:

GENEVA. — La 14 octombrie, ora 10 (ora locală) la Palatul Națiunilor din Geneva a avut loc a 21-a ședință a ambasadorilor R.P. Chineze și Statelor Unite. Ședința s-a încheiat la ora 11,40.

Următoarea ședință va avea loc la 20 octombrie ora 10 a.m.

BUENOS AIRES. Agenția United Press anunță că în Argentina a fost creată o „junta paraguaiană de eliberare" de către refugiații politici paraguaieni în Argentina. În declarația făcută de juntă se arată că aceasta nu recunoaște guvernul actual al Paraguaiului și cere ca exemplul Argentinei „să grăbească marea decizie".

MARGATE. La 14 octombrie au luat sfîrșit la Margate lucrările celei de a 54-a conferințe anuale a Partidului laburist britanic. Corespondentul din Margate al agenției France Presse scrie că după cinci zile de dezbateri congresul laburist a luat sfîrșit „fără să definească cu claritate politica și fără să găsească oameni noi pentru a o pune în aplicare".

RIO DE JANEIRO. — France Presse anunță că vineri la amiază rezultatele alegerilor prezidențiale din întreaga Brazilie erau următoarele: Kubitschek — 2.861.000 de voturi, Tavora — 2 435.225 de voturi, de Barros — 2.074.455 de voturi și Salgado — 659.966 de voturi. Dintre candidații la vicepreședinție, Goulart a obținut 3.346.978 de voturi, față de cele 3.039.414 obținute de principalul său adversar, Campos. Aceste rezultate corespund numărării a 8.031.514 voturi, din totalul probabil de 9.000.000—10.000.000 de voturi.

Ele confirmă avansul continuu al candidaților forțelor democratice, Kubitschek și Goulart.

A sosit în București primul grup de turiști sovietici

Vineri seara a sosit în Capitală primul grup de turiști sovietici care ne vizitează țara potrivit convenției încheiate între O.N.T. „Carpați" și „Inturist" Moscova.

Din grup fac parte 43 de turiști, locuitori ai orașului Moscova. Printre ei se găsesc Alexandr Sevțov, arhitect, Galina Jarova, muncitoare într-o uzină de automobile, Konstantin Tarasov aspirant în științe geografice, Zina Daskovskaia și Alexandra Gherasimionka, cercetătoare științifice, medici, funcționari, ziariști, etc.

Turiștii sovietici vor petrece 7 zile în țara noastră.

În următoarele zile sînt așteptate să sosească în țară noi grupuri de turiști din Uniunea Sovietică.

Popoarele nu vor admite reeditarea „războiului rece"

O perioadă scurtă de timp ne mai desparte de începutul lucrărilor conferinței de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri. Acest eveniment este așteptat cu interes deosebit de cele mai largi cercuri ale opiniei publice internaționale, dornică să vadă traduse în viață măsuri menite să ducă la o slăbire accentuată a încordării în relațiile dintre state. Popoarele fac cu încredere și optimism bilanțul evenimentelor internaționale care au avut loc „între cele două Geneve".

Presa străină este aproape unanimă în a recunoaște că, în această perioadă, centrul evenimentelor internaționale a fost Moscova, că Uniunea Sovietică este aceea care, venind în întîmpinarea năzuințelor fierbinți ale popoarelor a întreprins acțiuni concrete de pace în „spiritul Genevei". Printre cele mai importante asemenea acțiuni ale U.R.S.S. se pot enumera: stabilirea relațiilor diplomatice între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană; încheierea tratatului cu privire la relațiile dintre U.R.S.S. și R.D.G.; prelungirea Tratatului sovieto-finlandez de prietenie, colaborare și asistență mutuală și predarea de către Uniunea Sovietică, Finlandei a bazei militare maritime Porkala-Udd; scrisoarea președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, adresată președintelui Eisenhower în legătură cu problemele dezarmării; reducerea forțelor armate ale U.R.S.S. cu 640.000 oameni și retragerea înainte de termen a trupelor sovietice din Austria; consolidarea relațiilor de prietenie dintre U.R.S.S. și alte state ca urmare a dorinței acesteia de a face schimb de delegații parlamentare și de a primi vizite a numeroase delegații străine, de a-și extinde relațiile economice și culturale. Urmînd exemplul Uniunii Sovietice, țările de democrație populară, printre care și țara noastră, s-au manifestat în același spirit, reducînd forțele lor armate, extinzînd relațiile economice și comerciale, intensificînd schimburile culturale etc.

Toate aceste acțiuni ale statelor iubitoare de pace au făcut să crească speranțele maselor populare din întreaga lume, născute de conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri, au dovedit justețea primilor pași făcuți pe calea anevoioasă, dar nu fără perspective, a destinderii încordării în relațiile internaționale.

Cele spuse mai sus nu constituie însă singura caracteristică a perioadei actuale. Numeroase fapte arată că în ultimul timp s-au înmulțit atacurile cercurilor ostile din Occident împotriva reglementării problemelor internaționale prin mijloace potrivite „spiritului Genevei". Aceste atacuri sînt îndreptate în primul rînd contra realizărilor obținute pînă în prezent cît și mai ales împotriva perspectivelor care ar putea deschide un nou succes al reglementării pașnice a problemelor litigioase. Unii comentatori ai ziarelor burgheze din Occident au ajuns pînă acolo încît declară fără înconjur că toate nenorocirile se trag din faptul că, în urma rezultatelor conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor marilor puteri s-a produs o anumită micșorare a încordării internaționale, iar ca urmare a acestui fapt ar fi ieșit la suprafață și contradicțiile interne care s-au copt de mult între partenerii blocului Atlantic. De aici ei trag concluzia: trebuie să se proclame că „spiritul Genevei" nu mai există și să ne întoarcem la trecut. Recent, cunoscutul comentator american David Lawrance, și-a început chiar astfel articolul publicat în „New York Herald Tribune": „Așa numitul spirit al Genevei a murit".

Potrivit unor asemenea comentatori — printre care mai poate fi enumerat și Stewart Alsop de la același ziar — dispariția totală a „spiritului Genevei" este necesară pentru a echilibra politica externă americană zdruncinată după conferința din iulie. Ei critică astfel „spiritul Genevei" pentru că a fost folosit „ca pretext pentru reducerea înarmărilor", a înlăturat speranțele Occidentului de „folosire a violenței" pentru „schimbarea statutului" țărilor de democrație populară etc. Este interesant în această ordine de idei, comentariul din 13 octombrie al agenției United Press. Acest comentariu desprinde fazele esențiale prin care au trecut, în perioada ce a urmat conferinței de la Geneva, eforturile depuse de cercurile oficiale americane pentru a micșora importanța întrunirii miniștrilor de externe care urmează să aibă loc în octombrie. Corespondentul agenției scria: „Președintele Eisenhower și conducătorii Marii Britanii, Franței și Uniunii Sovietice au ajuns în iulie la Geneva la o înțelegere amicală mai ales asupra faptului că există multe lucruri greșite în lumea occidentală, greșeli pe care ar trebui și le vor îndrepta cele patru mari puteri împreună. Dificila sarcină de a îndrepta lucrurile le-a fost lăsată miniștrilor de externe. De atunci guvernul Eisenhower *a început să corecteze* încetul cu încetul atmosfera de optimism din întreaga țară". Etapa actuală, remarcă corespondentul, este astfel construită încît „știrile zilnice contribuie la crearea unei atmosfere de dezamăgire în ajunul conferinței miniștrilor Afacerilor Externe din 27 octombrie".

Trebuie să fim de acord cu aprecierile corespondentului american. Atmosfera politică din S.U.A. confirmă din plin existența unei vaste acțiuni îndreptată spre infiltrarea pesimismului în rîndul opiniei publice, pentru imprimarea convingerii că destinderea internațională nu este posibilă și că conferința care se va ține la 27 octombrie la Geneva nu poate oferi nimic.

Comentarii de acest fel nu sînt lucruri izolate; ele se conjugă cu luări oficiale de poziții ale unor înalți funcționari din guvernele occidentale și chiar ale conducătorilor unor departamente. Cuvîntarea rostită de J. F. Dulles la Miami în fața Congresului organizației „Legiunea americană" a constituit astfel o depărtare fățișă de la scopurile preconizate de conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri. Practic, el a atacat ideile care stau la baza organizării unei colaborări internaționale în chestiunile cele mai importante ale actualității. Se remarcă faptul că în cuvîntarea lui Dulles, care definește liniile generale ale politicii externe americane în etapa actuală, această poziție pornește de la premiza că la conferința de la Geneva din octombrie nu ar fi posibilă rezolvarea problemelor, ci doar o tatonare a „intențiilor reale" ale politicii sovietice. Pentru a preciza, chipurile, buletinul de știri al Casei Albe scria: „Dulles recunoaște că un acord total cu sovieticii nu va putea fi dus la îndeplinire decît probabil multă vreme după conferința miniștrilor de externe".

Mergînd pe aceeaș linie numeroase articole din presa americană vorbesc pe toate tonurile despre imposibilitatea realizării vreunui acord la viitoarea conferință de la Geneva. Corespondentul din Londra al agenției United Press, K. E. Laller, scria de exemplu că o înțelegere asupra problemei reunificării Germaniei și securității europene „este cu totul improbabilă". Unii se referă la o eventuală reluare a discuțiilor în cazul cînd conferința din octombrie nu va duce la nici un rezultat. Alții neagă necesitatea continuării oricăror discuții și cer revenirea la politica „războiului rece".

ALARMA AERIANA
Desen de BORIS EFIMOV din „Krokodil"

Toate aceste comentarii care propovăduiesc pesimismul și neîncrederea în succesul conferinței miniștrilor de externe ocupă în prezent coloanele multor ziare din Occident — și aceasta cu un scop bine precizat. Este evident că adversarii cei mai înverșunați ai colaborării internaționale caută anticipat să treacă răspunderea pentru „eșecul prevăzut" de ei, al apropiatelor tratative de la Geneva, pe seama... Uniunii Sovietice, împotriva căreia ei țes tot felul de uneltiri.

În mod fățiș, cercurile care nu sînt interesate într-un succes al apropiatei conferințe a celor patru miniștri ai Afacerilor Externe sprijină orice măsură menită să îngreuneze calea spre atingerea unui acord. Recenta conferință militară a țărilor participante la N.A.T.O. a avut loc într-o atmosferă care n-a avut nici în clin nici în mînecă cu scopurile asigurării și consolidării securității internaționale.

Sesiunea N.A.T.O., reînvierea febrilă a militarismului în Germania occidentală, recenta atragere a Iranului în pactul de la Bagdad, începerea în sudul Germaniei occidentale a manevrelor forțelor militare terestre din cadrul N.A.T.O. ca și proiectatele manevre de mare amploare ale armatei și aviației S.U.A. care vor avea loc, potrivit Ministerului Apărării, între 1 noiembrie și 15 decembrie în statul Louisiana — toate acestea dovedesc că în rîndul unor cercuri cu răspundere din țările occidentale se bucură de mare prețuire politica blocurilor militare și a înveninării atmosferei internaționale.

În rîndul observatorilor străini se apreciază de asemenea ca un pas înapoi al politicii S.U.A., poziția pe care s-a situat delegatul american H. Stassen la recenta sesiune a subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare.

Din documentele publicate rezultă că pozițiile membrilor subcomitetului s-au apropiat asupra părților importante ale problemei dezarmării. Este important de relevat în această ordine de idei aprecierea pozitivă de care s-a bucurat poziția delegației sovietice din partea delegațiilor Franței, Marii Britanii și Canadei. A rămas nelămurită poziția unei singure delegații, delegația S.U.A., care a declarat că ea are rezerve asupra tuturor pozițiilor pe care s-a situat anterior în problema dezarmării. Acest lucru nu poate, firește, să nu exercite o influență negativă asupra îndeplinirii de către subcomitet a sarcinii ce i-a fost încredințată.

Situația existentă în preajma conferinței de la Geneva se caracterizează însă și prin faptul că promotorii politicii blocurilor militare întîmpină multe dificultăți în desfășurarea politicii lor agresive. Unii sînt chiar înclinați să pună aceste dificultăți pe seama respectării „spiritului Genevei" într-o perioadă prea mare de timp. Cunoscutul comentator american James Reston de la „New York Herald Tribune" scria că guvernul american este astăzi „mai neliniștit de tendința în problemele internaționale decît în orice perioadă". Reston a arătat că această neliniște se datorește opoziției „împotriva puterilor aliate" în Africa de nord, Cipru și în alte regiuni din bazinul mediteranian împreună cu crearea „unei adevărate coaliții" de puteri asiatice și africane în O.N.U., tendinței spre reducerea forțelor armate în Europa occidentală și politicii Uniunii Sovietice în problema Germaniei.

Faptele dovedesc că în prezent unele cercuri politice din Occident orbite de planurile lor agresive nu vor să țină seama de transformările petrecute, de evoluția evenimentelor. E clar că rezultatul favorabil al conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri a deschis ochii multora din acei care timp de mulți ani se lăsau prinși în mrejele propagandiștilor „războiului rece". Astăzi, ideia coexistenței pașnice și a colaborării active între state cu sisteme sociale diferite cuprinde cercuri tot mai largi.

★

Ce se va întîmpla la Geneva — iată o întrebare legitimă ce și-o pun în aceste zile milioane de oameni de pe tot cuprinsul pămîntului. Fără doar și poate acest lucru depinde în primul rînd de gradul în care cele patru puteri vor acționa în conformitate cu tendințele „spiritului Genevei", tendințele politicii de colaborare internațională.

În mod practic există toate perspectivele ca rezultatele de la Geneva să fie încununate cu succes și ca această întîlnire internațională să marcheze un pas înainte pe linia destinderii și a consolidării colaborării între toate statele. Se pune astfel problema dacă pesimismul răspîndit de presa din S.U.A. și din alte țări occidentale în preajma conferinței de la Geneva are la bază simple păreri ale corespondenților ziarelor sau denotă intenția anumitor cercuri de a nu permite realizarea unui pas înainte pe calea organizării unei largi colaborări internaționale.

Conferința miniștrilor de externe ai celor patru puteri trebuie să țină seama de voința neabătută a popoarelor care cer să se facă un nou pas important pe calea slăbirii încordării internaționale, a consolidării cauzei păcii și colaborării între toate țările lumii.

S. VERONA

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52